XXI. évfolyam 43. szám

Ára: 1 forint

1965. október 28.

EL-
KENŐC

KÖDÖ-
SÍTŐ

kimosó

RÓZSA
SZÍN

Pusztai Pál rajza

KÉSZÜL AZ IGAZGATÓI BESZÁMOLÓ

AMERIKAI PÁRBESZÉD

Feiffer rajza és írása a New York Herald Tribuneból

— Mondja meg nekem, mi volt az elgondolás, amikor a Disznó-öbölben megtámadtuk Kubát?

— Kennedy azt hitte, hogy a partraszállás után a lakosság fellázad Castro ellen.

— Rajta kívül hitte ezt még valaki?

— Senki.

— Mondja, és miért avatkoztunk be Dominikában?

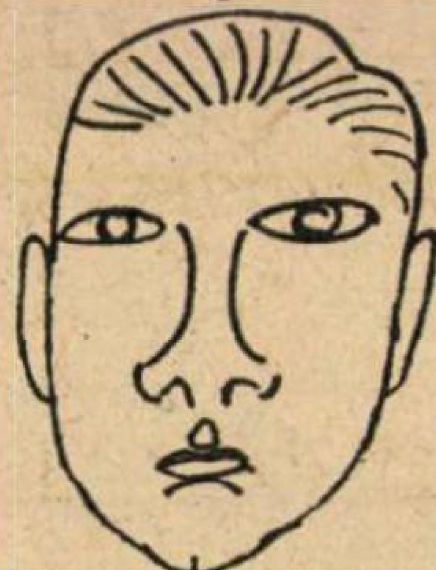
— Johnson azt hitte, hogy a kommunisták át akarják venni ott az uralmat.

— Rajta kívül hitte ezt még valaki?

— Senki.

— Mit mondott McNamara, amikor visszatért vietnami tanulmányútjáról?

— Azt mondta: megnyerjük a háborút, és rövidesen elhagyjuk az országot.

— És rajta kívül hitte ezt valaki?

— Senki.

— Megbízhatunk egy olyan kormányban, amely külpolitikát csinál, anélkül, hogy tudná azt, amit mindenki a világon tud???

Csók István anekdoták

Jelentkezik a szülőfalu

A nagy hírű firenzei Uffizi önarcképet kért két nagy magyar mestertől, Szinyei-Mersétől és Csóktól. A sajtó és a közvélemény elsősorban Szinyei-Merset ünnepelte. A mellőzés különösen fájt Csók Istvánnak, és bánatát még növelte, hogy szülőfaluja sem emlékezett meg a kitüntetésről. Barátai ugratták is emiatt. Egyszer, amikor éppen társaság szó-

rakozott nála, eszpressz-levelet hozott a postás. Csók a levélre pillantott, és felkiáltott:

— Cece küldte, a szülőfalum! Korai volt az ugratás!

Izgatottan bontotta fel a községi elöljáróság levelét, amely így szólt:

„Felszólítom, hogy hetven korona adótartozását 8 napon belül annál is inkább fizesse ki . . ."

Csábító ajánlat

Fiatal éveiben megfestette egy gazdag müncheni kereskedő kutyáját. A pompásan sikerült képért a bajor krőzus rendkívül ellenszenves felesége mondott köszönetet, és a várt honorárium helyett így szólt:

— Remek a kép! Hálánk jeléül, ha Waldinak kölykei lesznek, egyet a mesternek ajándékozunk . . .

Csóknak nem is volt ideje köszönetet dadogni a nagylelkű fizetségért, az asszony negédesen folytatta:

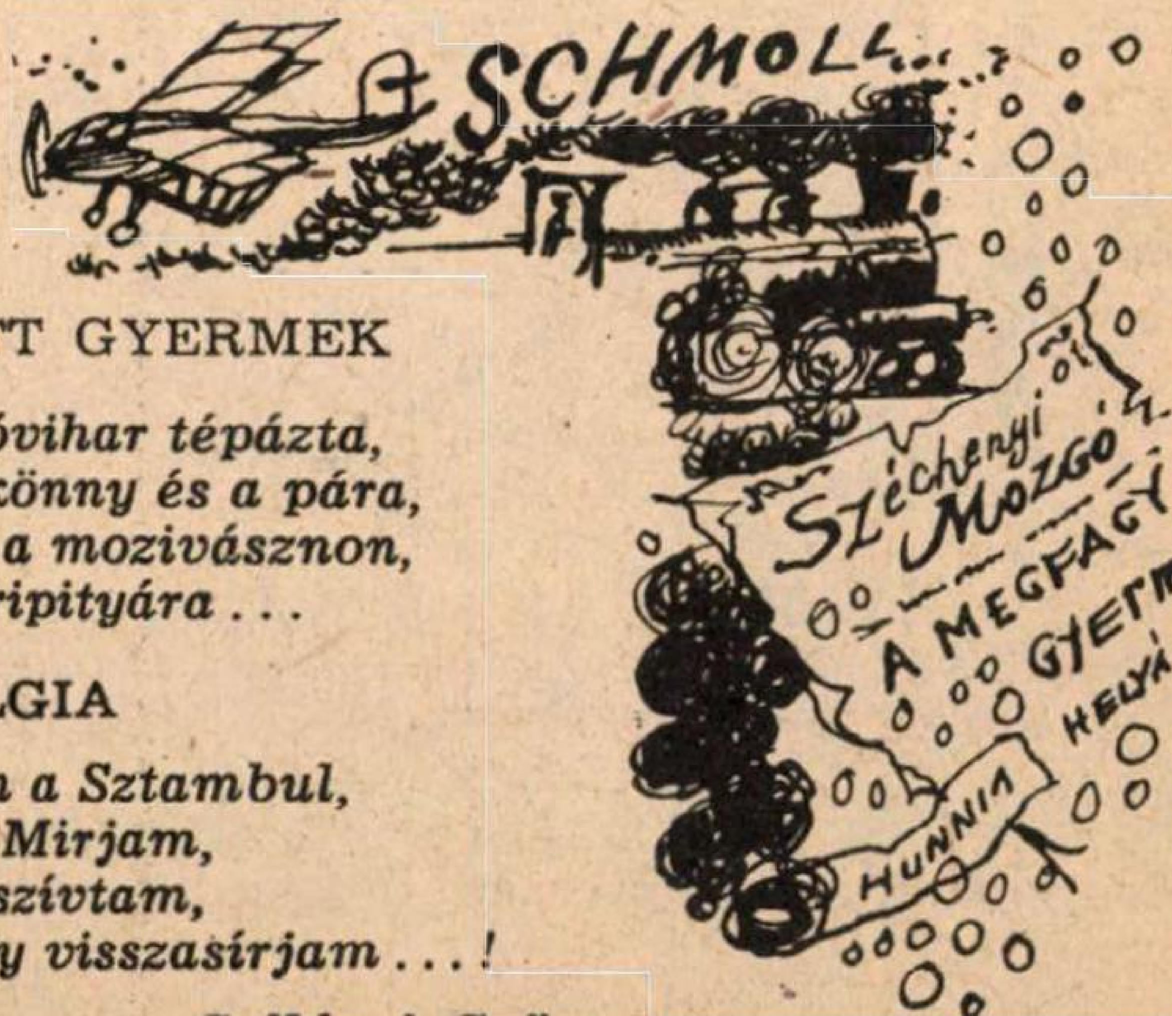
— Nagyon szeretnénk, ha a művész úr engem is megfestene.

Savanyúan válaszolta a mester:

— Szívesen, de ebben az esetben lemondok a „honoráriumról" . . .

V. Gy.

Rím-lomok a multból

CIPŐKRÉMES REPÜLŐGÉP

„SCHMOLL" — e szó lángolt szárnyain,
míg Pest felett keringett este hattól.
— Mennyből a paszta! — szólt a házmesterné,
és csuklani kezdett az áhítattól . . .

KÖRVASÚT-SORI IDILL

Míg a havas töltést mozdonyfüst takarta,
s a szálló korom csípte a szemet;
mi édes csókokat loptunk a lányoktól,
s a vagonokból néhány zsák szenet . . .

TOMI, A MEGFAGYOTT GYERMEK

A „Széchenyi Mozgó"-t hóvihar tépázta,
jéggé dermedt rajtunk a könny és a pára,
s amíg szegény árva fenn a mozivásznon,
mi a nézőtéren fagytunk ripityára . . .

NIKOTIN NOSZTALGIA

Szeriőz a Darling, mondén a Sztambul,
s feminin volt a szopókás Mirjam,
de én állandóan Hunniát szívtam,
s azt, nincs az a pénz, hogy visszasírjam . . . !

Szilágyi György

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

SZAGOK SZIMFÓNIÁJA

Tévedés ne essék, nem virágkiállításról írok.

A szagok szimfóniáját az az elvadult üres telek árasztja, amely Budán, az Erőd és a Csalogány utca sarkán van. A növendék fák és bokrok sűrűje leírhatatlan minőségű és mennyiségű hulladékot fed el.

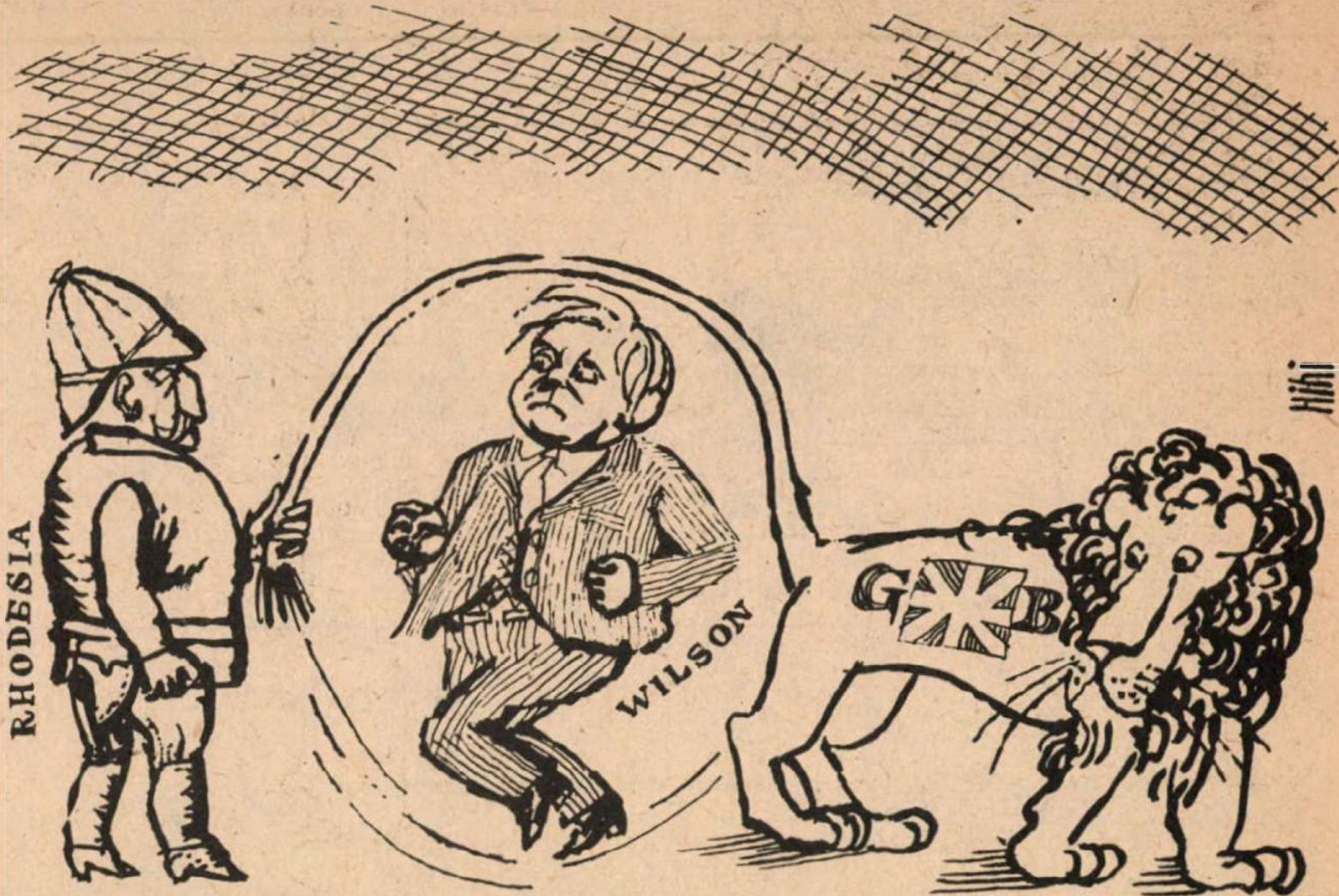
A sűrű nemcsak a szemét gyűlhelye, de itt rendezik vándorgyűléseiket a vízivárosi macskák, valamint alkalmi alvásukat egynémely ittas emberek.

„Üdítő dzsungel" a házak sűrűjében, gazdája nincsen. A dolog érdekességét még fokozza az, hogy a szemétbányától alig ötven lépésnyire van a Fővárosi Köztisztasági Hivatal (!) Erőd utcai tekintélyes méretű — garázsa és telepe.

(d. e.)

Nemzetközösségi produkció

Hegedűs István rajza

Szakításos dráma

Éktelen ricsaj verte fel a kültelki bérház csendjét. A nép kitódult a gangra, és érdeklődve bámult le az udvarra. A földszinti öröklakó, bizonyos Urbanics János, húsüzemi csoportvezető, kergette a nejét a poroló-állvány körül, mindenre elszánt harci kiáltások közepette.

A harmadik kör után az asszonyka kimerülten, pihegve támaszkodott neki a kazánajtónak.

— Kegyelem, Urbanics! — nyöszörögte. — Kegyelem! Mindent megmagyarázok.

A férj fenyegető tartásban állt meg előtte.

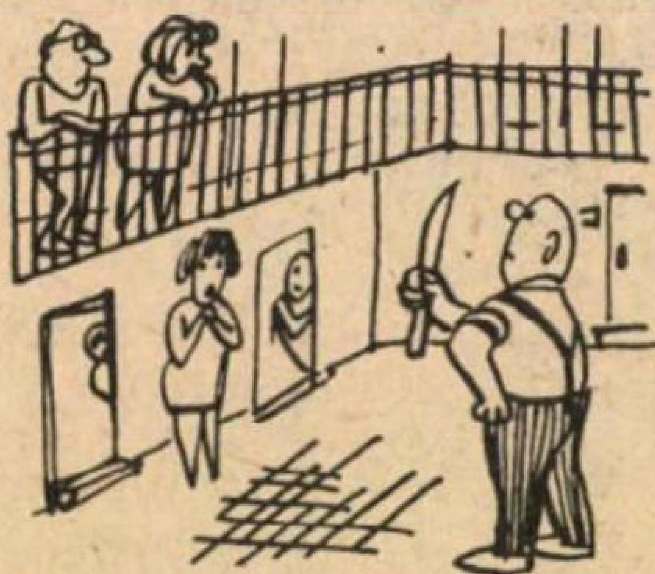
— Halljuk! Ki volt az az alak, akivel összebújva feketéztél a Cirmos Cica presszóban? A szeretőd?! Ha töredelmesen bevallasz mindent, nem bántalak, de ha hazudsz! Ha mellébeszélsz! Látod ezt?!

Közepes méretű konyhakést húzott elő az egyik zsebéből, a másikból fenőkövet, és pillantását le nem véve a feleségéről, szaporán fenni kezdte a kést.

— Mit akar, az ég szerelmére?! — kiáltott le az első emeleti folyosóról Szűcs Karola, a mimózalelkű vénkisasszony. — Börtönbe akar kerülni?

Urbanics abbahagyta a fenést, elgondolkozva nézett fel Karolára, a többi szurkolóra, aztán zsebre vágta a kést, a fenőkövet, majd néhány lépést tett előre, meghajolt:

— Tisztelt hölgyeim és uraim! Kedves lakótársak! Itt most megszakítom a történetet, mert furdal a kíváncsiság, hogy az én helyemben önök hogyan járnának el ebben a lélekdrámai szituációban.

— Olyan lesz ez — érdeklődött Medvegy bácsi a másodikról —, mint a tévében a Példázat, meg a Curd Jürgens sorozat?

— Stimmt — bólintott megnyerő mosollyal Urbanics. — Nos, ki szól hozzá elsőnek?

— Elöljáróban azt kellene tisztáznunk — jelentkezett egy férfi a harmadik emelet kettőből —, hogy saját szemével látta-e a nagyságosasszonyt a Cirmosban, vagy csak kósza mendemondákra alapítja a gyanúját?

— Ezzel a két szememmel — mutatott Urbanics arra a két szemére —, ezzel láttam!

— És ha látta?! — hajolt át a korláton Kalper Ferencné, engedélyes piaci árus. — Azért nem kell mindjárt a vérét venni szegénykének! Én is megiszok néha egy-egy kupica kevertet a kollégákkal. Mi van abban?! Ma már nem olyan időket élünk!

— Maga is jobban figyelhetne! — avatkozott a vitába Kelemen néni, a házfelügyelő, és abbahagyva a sepregetést, előjött a kapualjból. — A konfliktus nem ott van, hogy Rózsika együtt feketézett egy palival, hanem az a pláne, hogy összebújva feketézett vele. Érti? Összebújva! Nagy difi! Ez Urbanics úr monológjában világosan benne volt.

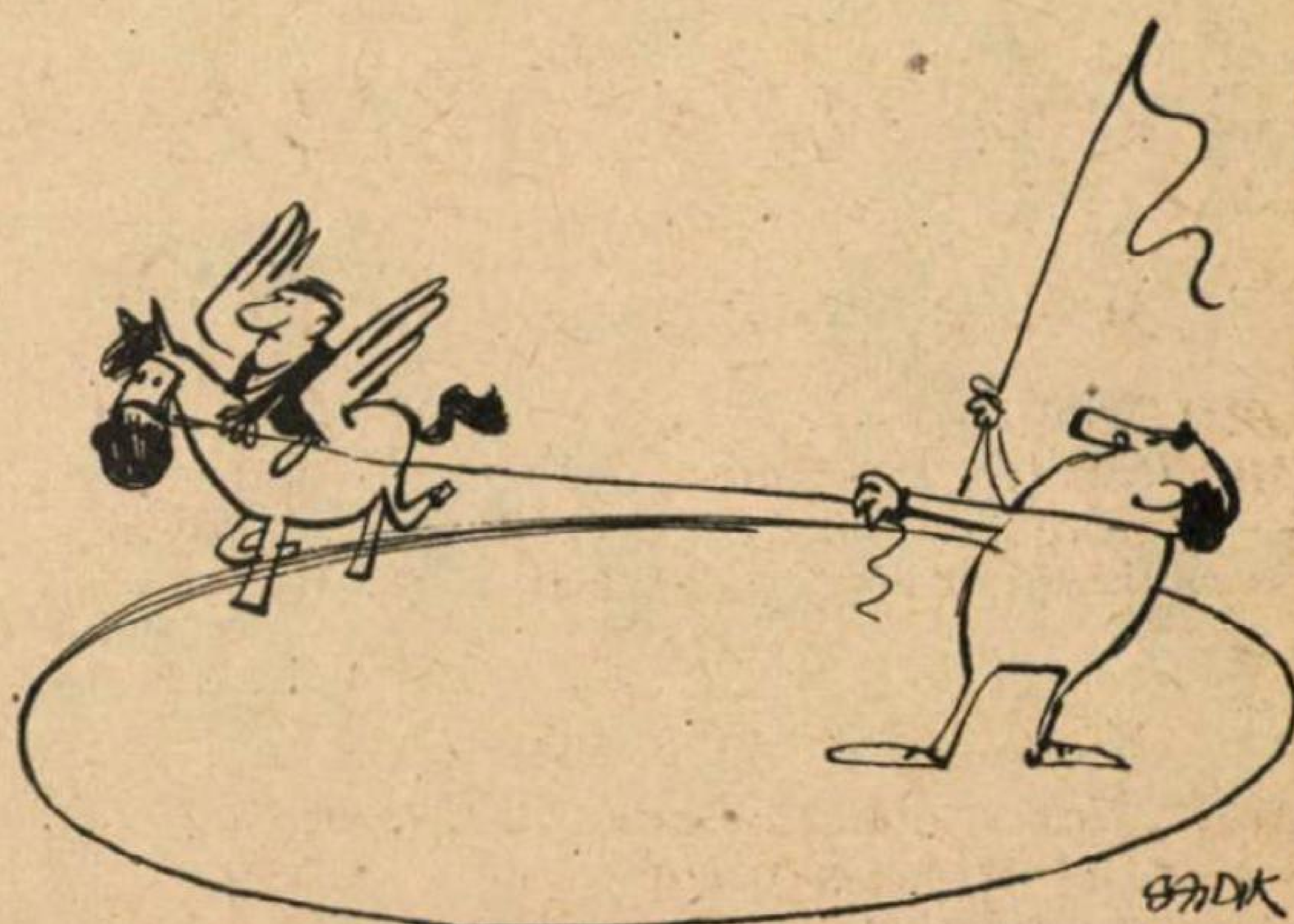
Ismét más vette át a szót:

— Urbanics lakótárs helyében én mindenképpen tartózkodnék a brutalitásoktól. Különösen azok után, hogy félbeszakítva a cselekményt, morális vitát nyitott, és ezzel elvesztette a reményét arra, hogy tettét a bíróság, mint hirtelen felindulásban, pillanatnyi elmezavarban elkövetett korpusz deliktit vegye tekintetbe.

— Hű, a keservit! — vakarta meg a kobakját ott alant Urbanics. — Tetszik látni, erre nem is gondoltam! No, akkor gyere, Rózsi, most az egyszer megúsztad. Adj érte hálát a televíziónak. — Felnézett a karzatra, meghajolt. — Köszönöm szíves közreműködésüket, a viszontlátásra, a viszonthallásra.

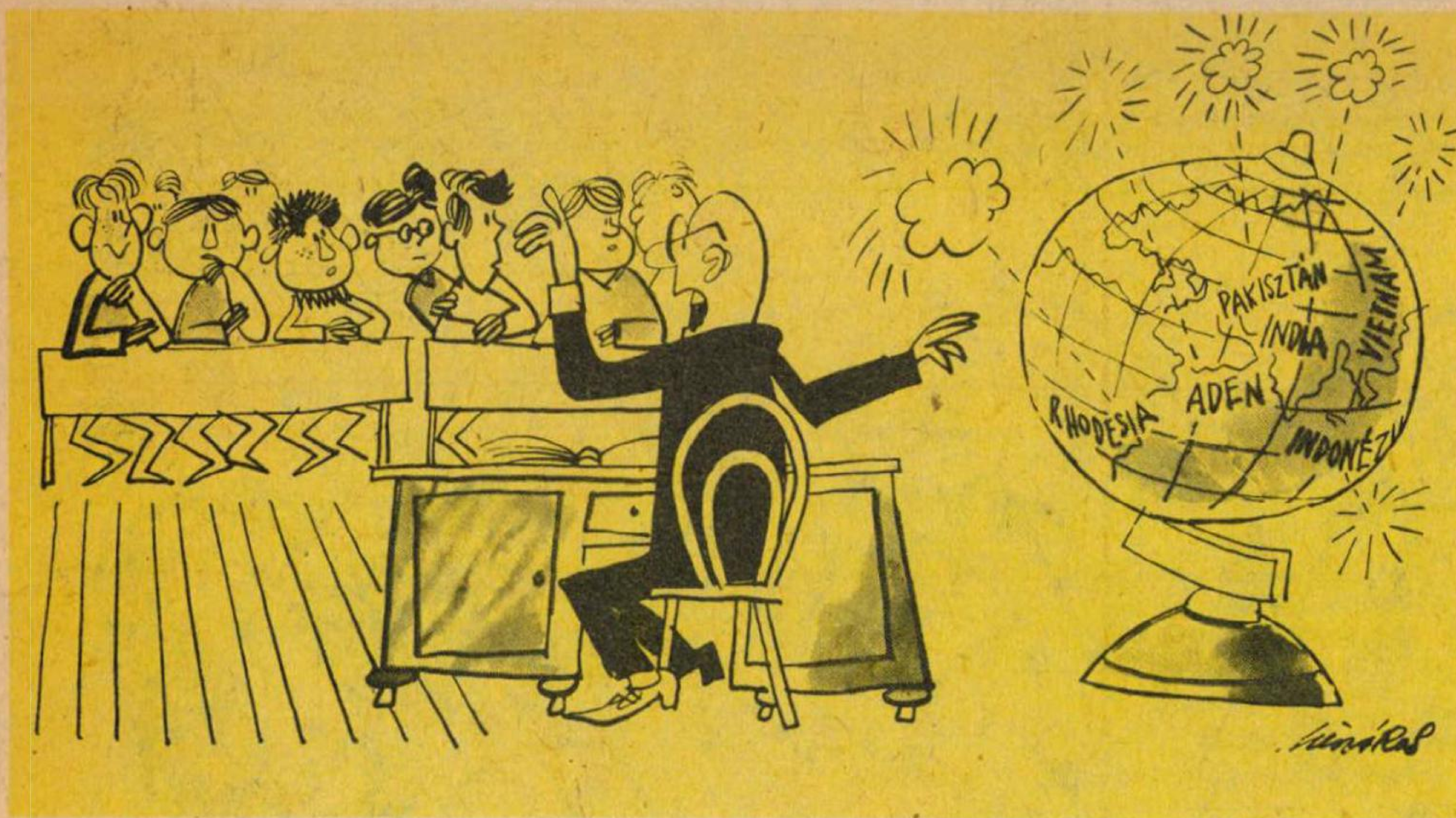
Kürti András

ÍRÓ ISKOLA

Hát még ha nem lenne . . .

Mészáros András rajza

– Jegyezzétek meg, gyerekek, most a békés egymás mellett élés korszakát éljük! . . .

A gyerek és a nevelés

– Még mindig nem vagyok meggyőzve!

Pesti TUDÓSÍTÓNKTÓL

Egyetemi hallgatóktól kaptam panaszos levelet. Német tanáruk, ki tudja, miért (a lélek útjai kiszámíthatatlanok), az én cikkeimet szokta fordíttatni tanítványaival. A tanítványok pedig elátkoznak engem minden elégtelen után, s most azt követelik tőlem ultimátumukban, hogy vagy küldjem el nekik „sutyiban" (kiemelés tőlük) cikkeim német fordítását, vagy fogalmazzak egyszerűbben, fordíthatóbban.

Feldúlt lélekkel keresem a megoldást. Német nyelvtudásomat csak törtszámmal lehet kifejezni, az első megoldás tehát elesik. Marad az egyszerű és könnyen fordítható irány. Hozzákezdtem például egy cikkhez, s már leírtam az első mondatot: „Elmentem a Hungária-kávéházba". Még idejében észbekaptam, és áthúztam a mondatot, majd ezt írtam föléje: „Én vagyok bele a kávéház Hungária elmenve."

Elismerem, egy kicsit nehézkesen hangzik, de németül jobban jön ki.

*

Grúziai történet.
Öreg pásztortól kérdezik:
– Hány éves, bácsi?
– Százhatvan!
– Nahát, húsz esztendőt nyugodtan letagadhat a korából, száznegyvennek sem néz ki!

*

Díjtalanul felajánlom bármelyik autógyár számára új találmányomat, a billenő személygépkocsit. Manapság egyre nehezebb kiszállni a személyautókból. Mennyire megkönnyítené ezt a folyamatot a billenő berendezés, amely gombnyomásra önműködően kiguritaná az utasokat a gépkocsiból.

*

Olvasom, hogy újfajta tv-pizsamákat gyártanak a Mosonmagyaróvári Kötöttárugyárban. Vajon mi lehet a tv-pizsama lényege, amely tulajdonképpen hálóruha? Hogy bármilyen műsor alatt jól lehet aludni benne?

Ezek után várom a rádió-fülvédő bevezetését.

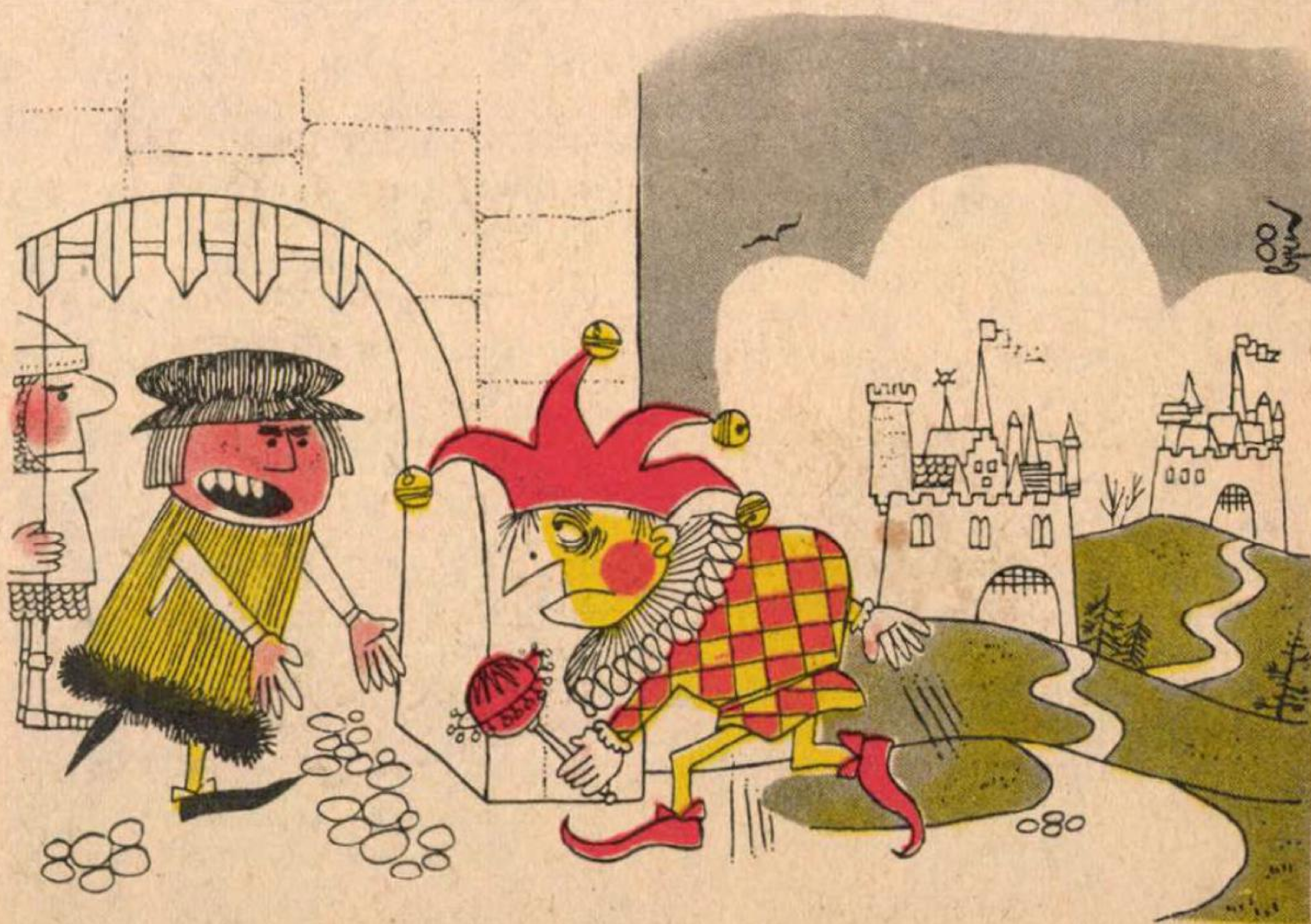
f. l.

Dicsekvő gyerek

– Az én apukám olyan ügyes, hogy az anyukáját be tudta juttatni egy szociális otthonba.

Pendli

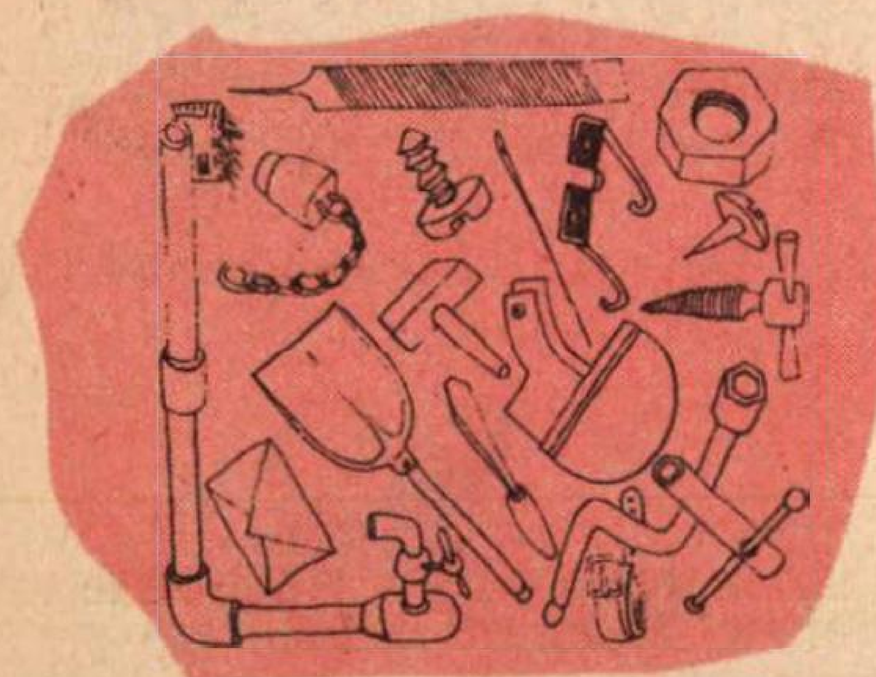

– Siess már, Mujkó, fél órája együtt van az egész udvar! . . .

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

ELLENANYA

A Technika októberi számát a napilapok is reklámozták: érdemes megvenni, írták, mert nyolcoldalas melléklet járul hozzá, s az ára így is csak három forint. Hogy azt a pénzt megéri, magam is tanúsíthatom, miután áttanulmányoztam a nyolc lepedő nagyságú oldalon a különböző állami vállalatok keresletét és kínálatát, inkurrens anyagainak monstre hirdetését. Rendkívül tanulságos, sőt érdekfeszítő olvasmány ez a melléklet, bár bennem némi aggodalmat is keltett.

Tanulságos, mert új ismeretek meríthetők belőle, olyanok például, hogy borítékot nemcsak a papírboltokban lehet kapni, hanem a Magyar Optikai Műveknél is. (40 000 ablakos boríték van raktáron náluk, 22 fillérért kínálják darabját.) Megtudható belőle az is, hogy cipészkellékeket konzervgyárban kell keresni. (A kecskemétiek tetemes mennyiségű faszeget és orrvasat kínálnak eladásra.)

Érdekfeszítőnek is bátran nevezhető, mert egy fordulatos kalandregény sem rejt annyi meglepetést, mint egy-egy raktár mélye. Az É. M. 31. sz. Állami Építőipari Vállalat raktári zugai egy teljes oldalon tárulkoznak elénk, olyan kuriózumokat kínálgatva, mint motorossapka, haskötő, napszemüveg, hallapát, süteményhordó doboz.

Az aggodalmat is e vállalat hirdetései keltették bennem. Felesleges készletükben ugyanis sok apró víz-, gőz- és gázszerelési anyag (közgyűrű, közcsavar, karmantyú, elzáró dugó stb.) szerepel, néhány darabos tételben. A csavarbiztosításra használt háromnyolcados ellenanyából például — amelynek egységára egy forint 20 fillér — négy darabot nyilvánítottak feleslegesnek. Az így elfekvő készlet értéke tehát négy forint 80 fillér.

Kettős az aggodalmam:

1. A hirdetés, az adminisztrálás, az adásvétel lebonyolításának költségei nem rúgnak-e többre ennél?
2. Akad-e rá vevő? Nálam, otthon, elkelne az a négy ellenanya, a 4,80-at sem sajnálnám érte. De tudom, velem szóba sem állanak, vevő csak közület lehet. Lesz-e vajon széles e hazában olyan állami vállalat vagy szövetkezet, amelynek éppen négy darab kell ilyen típusú ellenanyából? Mert ha több kell, akkor ennyivel semmit sem érnek, ha pedig kevesebb, mondjuk három, mit csináljanak a fennmaradó eggyel? Hirdessék meg ők is elfekvő készletként?

Radványi Barna

Mit lehet tenni?

– Ön mihez ért?
– Semmihez.
– Sajnos, az a státusz már be van töltve . . .

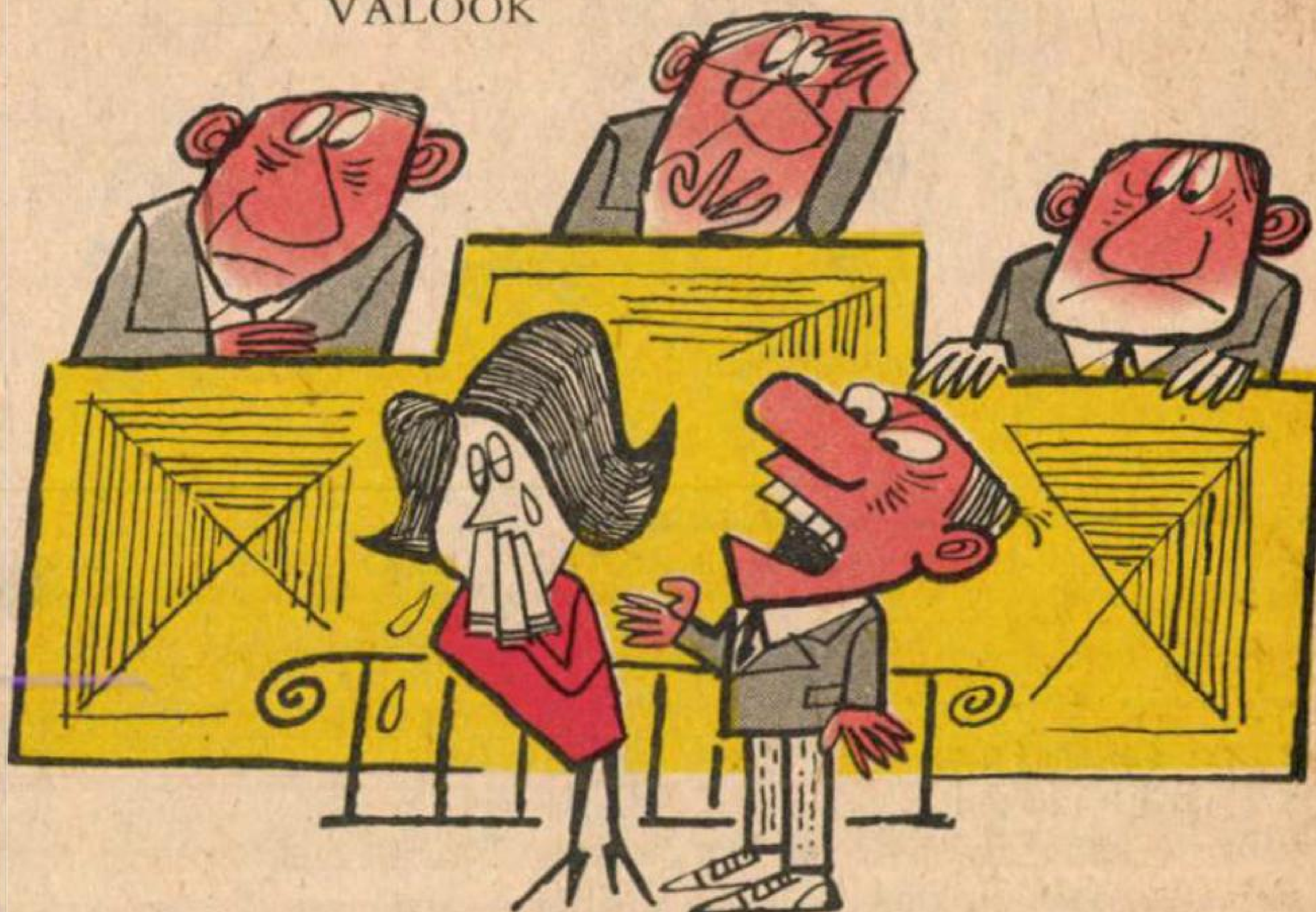
EGY KIS FOCI

Valami van benne . . .

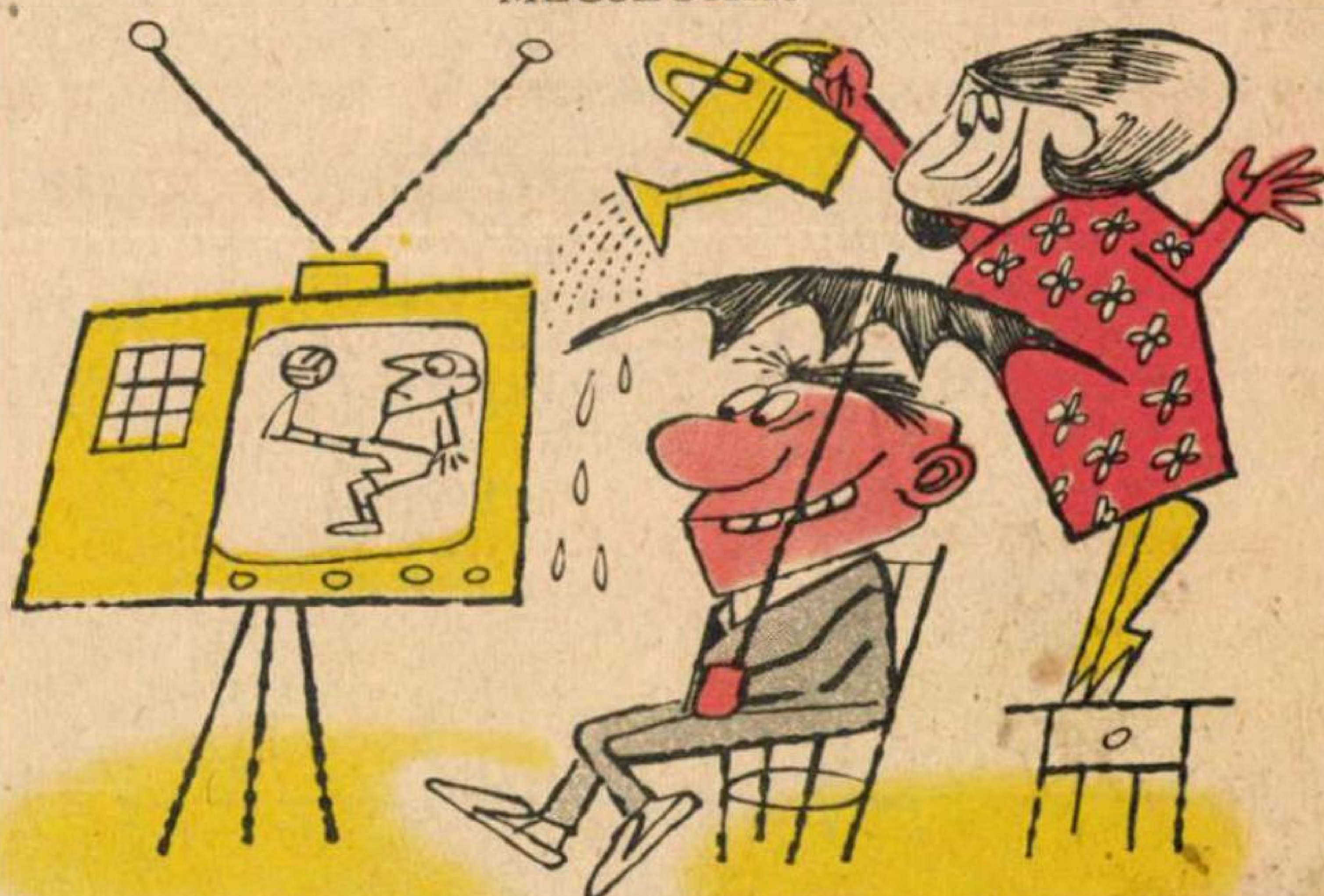
– Mi tagadás, kedves nézőim, a csapatokon már az idényvégi fáradtság jelei mutatkoznak . . .

VÁLÓOK

– Tessék elképzelni, esküvő után vallotta be, hogy nem a Fradinak szurkol . . .

MEGSZOKÁS

– Látod, fiacskám, így pont olyan, mintha kinn ülnél a stadionban, zuhogó esőben . . .

KÜLFÖLDI JÁTÉKVEZETŐ

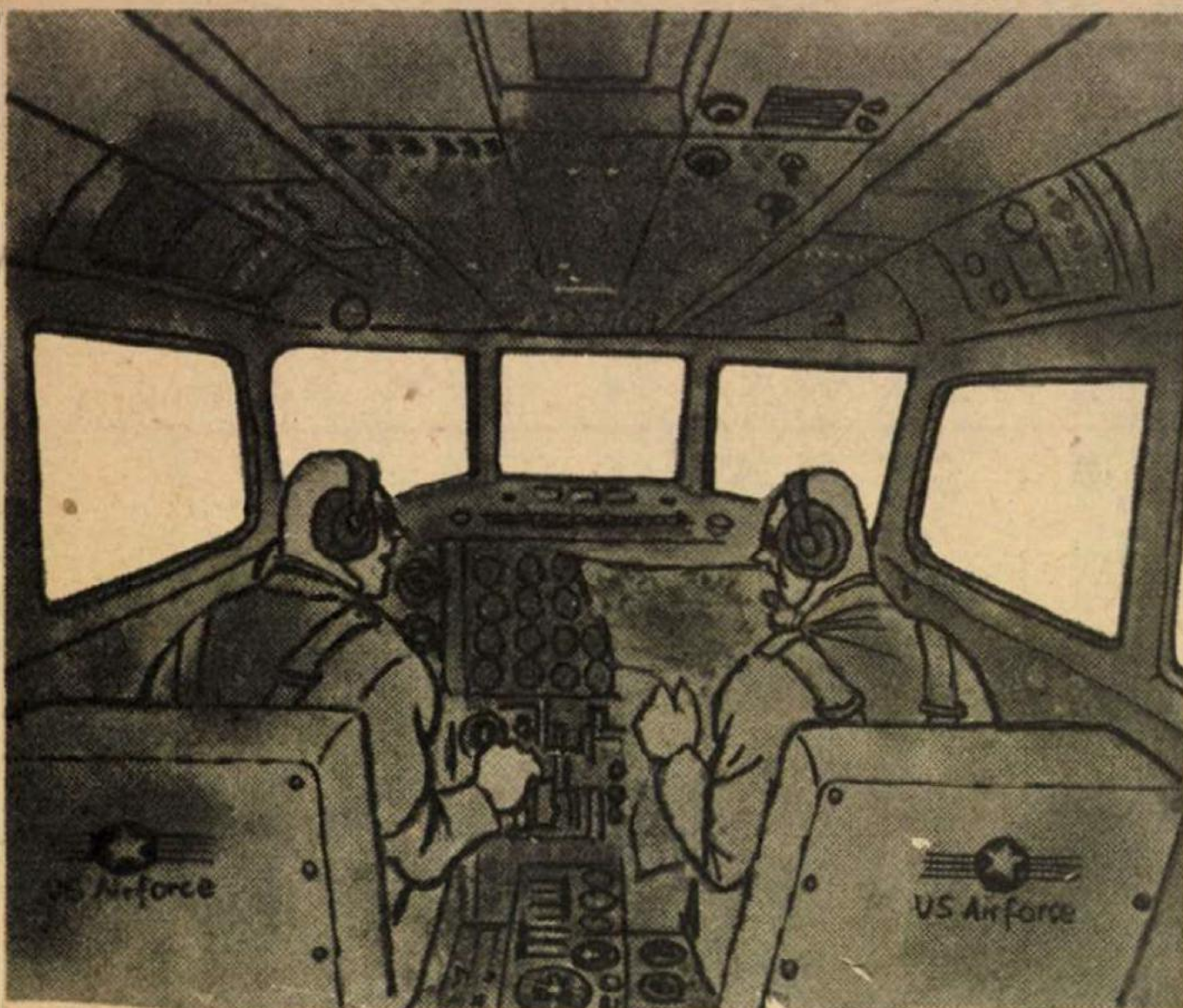

– Végre egy pártatlan bíró – a Marsról!

Fülöp György rajzai

Dél-Vietnamban

(A hamburgi „Stern"-ből)

– Tulajdonképpen mit dobjunk le először? A gyermekjátékot vagy a napalmbombákat?

Talány

Egy ifjú pár
előttem jár
a Nagykörúton.
— Mily édesek
és kedvesek! —
magamban súgom.
Az ifjúság
mint friss virág
pompázik vélük
s oly divatos
és azonos
az öltözékük.
Egyforma fent,
egyforma lent,
egyforma nadrág,
szőke taraj,
hasonló haj
és egymagasság.
Mohó kezek,
ott fénylenek
a jegygyűrűik,
a karjukat
s öt ujjukat
egymásba fűzik.
Megható kép!
A rút is szép,
amerre mennek,
különleges
varázsa ez
a szerelemnek!
A Nap kacsint,
százféle színt
terít reájuk,
ám felmerül
ezen felül
egy nagy talányuk!
Mert van nem egy,
ki arra megy
s tűnődve kérdi:
Ó, nagy egek!
Ki mondja meg,
melyik a férfi?

Lovászy Márton

Peches giccsfestő

Mi szeretnék lenni?

Mindig más szerettem volna lenni, mint ami voltam. Volt, amikor masiniszta szerettem volna lenni, volt, amikor lovasrendőr, és volt, amikor református. Most például rendező szeretnék lenni. Persze, nem színházi, vagy filmrendező, hanem kongresszus-rendező. Édes istenkém, ha én egyszer az életben, csupán egyetlenegyszer legalább, rendezhetnék egy igazi kongresszust. Hát azt nem is tudom elmondani, hogy milyen iszonyúan boldoggá tenne. Nem akarok én valami óriási nagy felhajtást csinálni, megelégszem akkorkával is, mint a kisujjam, csak kongresszus legyen.

Annyi nemzetközi kongresszust, vándorgyűlést, konferenciát és fesztivált rendeznek manapság hazánkban, miért ne rendezhetnék én is egyet?!

Mint ahogy a vérbeli filmrendezők saját maguk írják a forgatókönyveiket, én sem szeretnék hozott anyagból dolgozni, hanem inkább magam spekulálom ki, hogy milyen kongresszust rendezzek. Már van is egy remek témám. Azt hiszem, méltó keretek között tudnék nyélbe ütni egy Nemzetközi Cethalász Kongresszust Budapesten!

A dolog apropója az volna, hogy mondjuk kerek százötven esztendővel ezelőtt nyelte le egy hering a Bering-szorosban Fathersont, a nagy norvég cethalászt vagy valaki mást. Hogy miért pont Budapesten kell a kongresszust megtartani, azt azzal indokolnám, hogy Magyarországon a cethalászat még gyerekcipőben jár meg mezítláb, és a szakma reprezentánsainak személyes jelenléte minden bizonnyal üdvösen hatna e népgazdasági szempontból oly kifizetődő iparág fejlődésére. Sőt, a cécó, a perspektivikus távlati terv aspektusából nézve még valutamegtakarítást is eredményez talán.

A háromnapos szimpózion tudományos programját a következőképpen állítanám össze.

Első nap: Délelőtt divatbemutatóval egybekötött sajtófogadás a Divatcsarnok Lotz-termében. Délután városnézés, panoráma buszon. Este díszvacsora a Mátyás-pincében. (Magyaros ételkülönlegességek plusz tájjellegű fajborok.)

Második nap: Egész napos kirándulás szárnyas-hajóval Dunapitykésre, ahol a kongresszus résztvevői, valamint a meghívott vendégek megtekintik a DUNAPITYKÉSI ÉLJEN ÉS VIRÁGOZZÉK A MAGYAR—ESZKIMÓ BARÁTSÁG! — HALGAZDASÁG halastavait és halászcsárdáit. Este díszelőadás az Operában. (Bizet: A gyöngyhalász.)

Harmadik nap: Délelőtt Fatherson (vagy valaki más) emlékülés a Magyar Tudományos Akadémián. A Fatherson- (vagy valaki más) emlékplakettek ünnepélyes kiosztása. Rögtön utána

díszebéd a Gundelnél. Este díszelőadás a Fővárosi Operett Színházban, (Kálmán Imre: Csárdáskirálynő), majd kongresszuszáró gálaest a Gellért-szálló összes termeiben, és mellékhelyiségeiben.

Két okból is nagyon igyekeznék, hogy a kedves vendégek minél jobban érezzék magukat nálunk. Először azért, hogy öregbítsem a hagyományos magyar vendégszeretet jó hírét a nagyvilágban, másodszor pedig azért, hogy rekompenzációképpen ezentúl engem is meghívjanak minden évben a külföldi cethalász kongresszusokra.

Ha pedig valami szűk látókörű bürokrata megfúrná a tervemet, mondván, hogy Magyarországnak nincsenek bálnái, akkor megrendezném helyette a Nemzetközi Sztratoszférakutató Kongresszust. Mert azt még a legnagyobb ellenségem sem állíthatná, hogy Magyarországnak nincs sztratoszférája!

Dalmáth Ferenc

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

A HIBA NEMCSAK A PORSZÍVÓBAN VAN

Külföldi gyártmányú porszívóm motorja — miután hosszú ideig becsülettel ellátta feladatát — felmondta a szolgálatot, s nem volt hajlandó elindulni, minden otthon fellelhető segédeszköz igénybevételével sem. Sebaj, gondoltam, azért van a GELKA, hogy ilyen esetben segítsen. Mivel egy vasaló javításával kapcsolatban már volt némi tapasztalatom, előzőleg telefonon érdeklődtem, s megtudtam, hogy ilyen típusú porszívót csak az Aulich utcában gyógykezelnek.

Éppen 12 óra volt, mikor odaértem a megjelölt szervizhez, az ajtón még bejutottam, de ott rám szóltak, hogy zárnak, mert kezdődik az ebédszünet. Hivatkoztam arra, hogy a nehéz csomaggal messziről jöttem, s kérem, fogadják el javításra a gépet. Erre még gorombábban rám támadtak, s felszólítottak: azonnal hagyjam el a helyiséget! Ismételt kérésemre mégiscsak vetettek egy pillantást a gépre, s kijelentették: ilyen gyártmányú készüléket ők nem javítanak. Ezután sürgetően és keményen távozásra szólítottak újból.

Szerencsére emlékeztem, hogy valamikor az egyik közeli mellékutcában láttam egy maszek szerelőt. Rövid keresgélés után meg is találtam. Itt ellenvetés nélkül, udvariasan elvállalták a javítást.

Goldoványi Béla
Budapest, XIV., Ilka u. 12. sz.

Hátha valaki nem ismeri...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Fehér egy kutyát vásárol az állatkereskedésben.

— Aztán mit tud ez a kutya?

— Mit? Például akkorát ugrik, mint a Gellérthegy!

Fehér erre hazaviszi a kutyát, de másnap dühösen beállít az állatkereskedőhöz:

— Maga jól becsapott engem! Ez a kutya akkorát ugrik, mint a Gellérthegy? Hiszen ez a kutya egyáltalán nem tud ugrani!!

Az állatkereskedő vállat von:

— Na és a Gellérthegy talán tud?

*

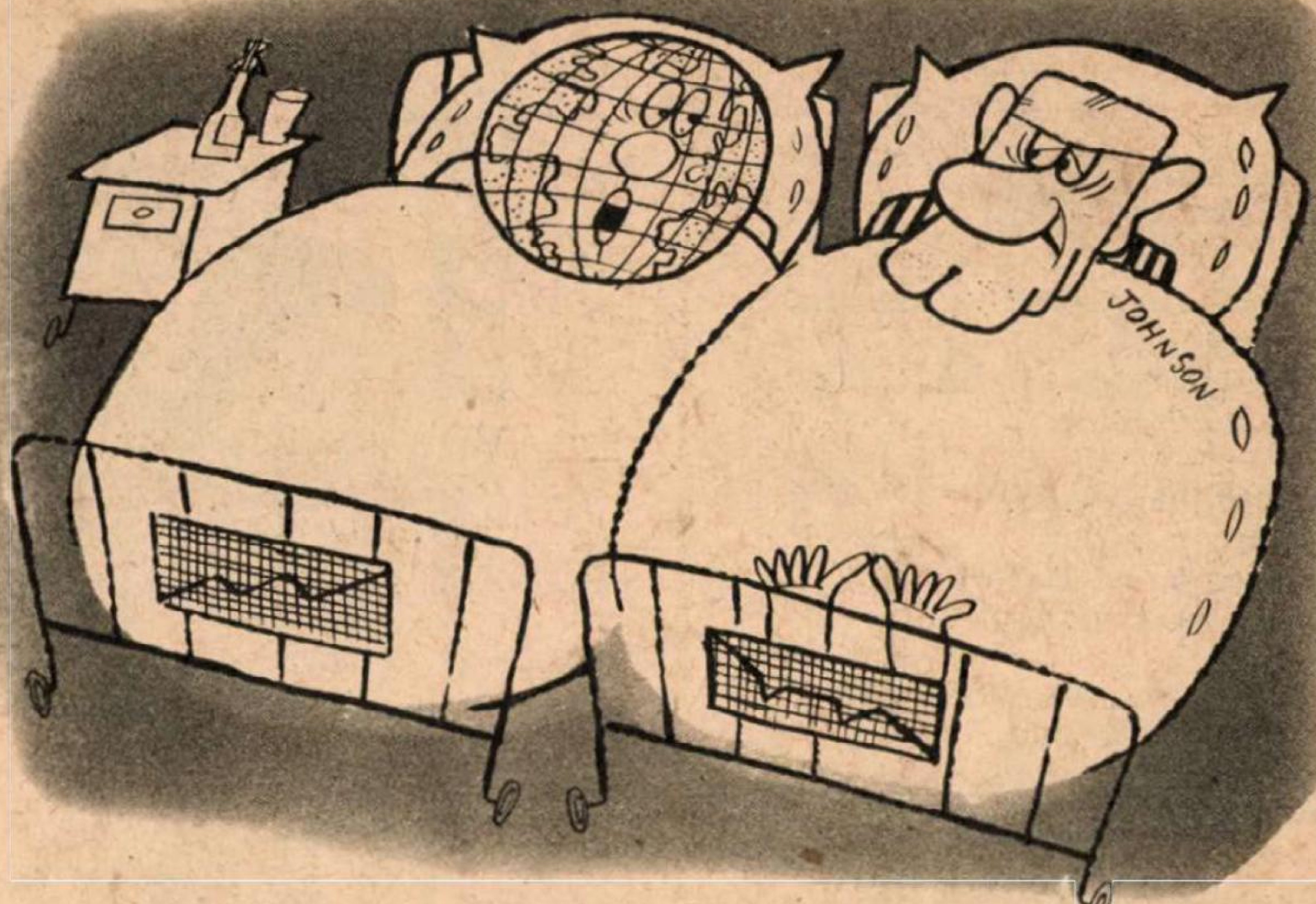
Kovács fia a tüzéreknél szolgálja önkéntes idejét a K. u. K. hadseregben. Egy napon így szól az apjához:

— Papa, kérlek, légy szíves, adjál pénzt, elvesztettem az egyik sarkantyúmat, vennem kell egy másikat.

— Minek neked egy másik sarkantyú? — mondja az öreg Kovács. — Untig elég, ha az egyik sarkantyúval megsarkantyúzod a ló egyik oldalát, a másik oldal úgyis vele szalad.

Megoperálták Johnsont

Fülöp György rajza

– Gratulálok, elnök úr, ön már túl van a veszélyen, én, sajnos, még nem . . .

Örvendetes ÚJÍTÁS

Csak őrülni lehet az áruházi kereskedelem fejlődésének, amely lehetővé tette, hogy az áruházban bárki megvásárolhassa azt az árucikket, amit meglát.

Eddig bizonytalan léptekkel járkáltunk az áruházban. Attól féltünk, hogy csalódás ér bennünket, mert megpillantva egy nekünk tetsző árucikket, azt nem vásárolhatjuk meg. A Csillag Áruház hirdetése mindenkit megnyugtat. Közhírré tétetik ebben a hirdetésben az a rendkívüli esemény, hogy öt napon át mindenki vásárolhat az ott bemutatott árukból.

Áruházban vásárolni, ilyen még nem volt! Eddig azt hittük, hogy kérvényt kell benyújtani egy

ruha vásárlása esetén, azután az illetékesek tárgyalják a kérelmet, és idővel döntenek az ügyben.

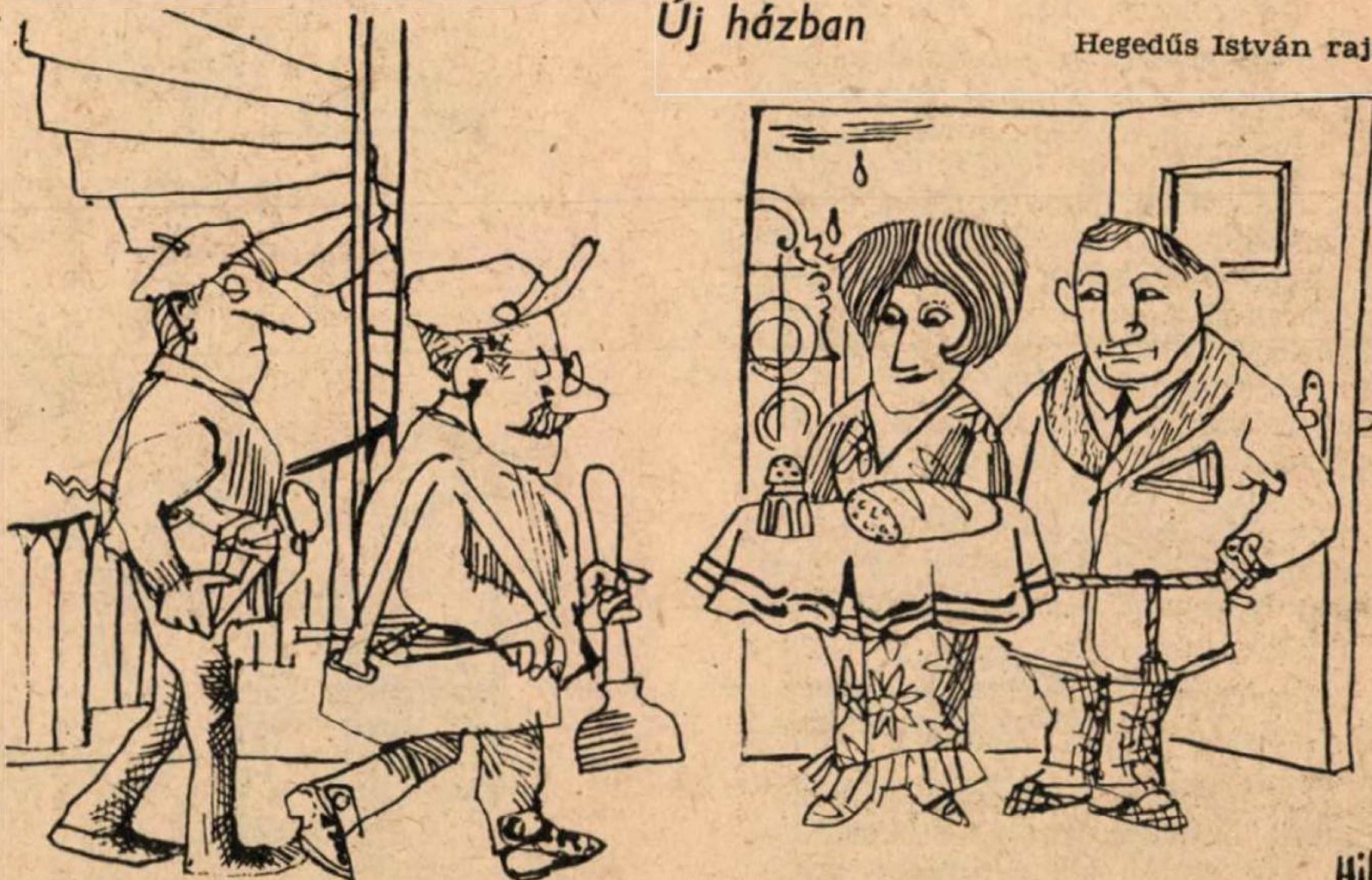
Szerencsés esetben, ha kellő értékű bélyeg volt az okmányon, és szépen fogalmazta meg a kérelmező, megvásárolhatta a tweed kosztümöt. Attól féltünk, hogy amennyiben megtekintünk egy ruhát, az megtetszik nekünk, és azt kérjük, csomagolják be, az eladó majd jól kikacag bennünket, mondván: „Amit lát, azt nem veheti meg, mit képzel, nem tudja, hogy ez áruház!?"

Most megkönnyebbülve, jóleső érzéssel olvassuk, hogy új idők köszöntöttek ránk. Amit látunk, azt meg is vehetjük.

p. l.

Új házban

Hegedűs István rajza

. . . megjöttek az első szerelők . . .

Műsorstatisztika

Mint „dúlt kaptárban” a méhek,
a lakók nagy lázban:
közvéleménykutatás van
az egyik bérházban.

A két elszánt összeíró
harcrakészen vallat,
feltérképezve: ki, mikor,
mit, s mivégett hallgat.

Most épp Krampácsékon a sor,
népes a család — hát
akad bőven vita, téma,
adat és kívánság.

Hogyne, amíg nagyapó a
Filmzenét sokallja,
unokája pont a Vico
Torrianit falja.

Esztinek az Esti mese,
Krampácsnak a Hírek
tetszik. Neje Operákkal
tölti be az ívet.

Zenét óhajt Jóska, Terus,
Prózát Vica, Trézsi . . .
Nagyanyó a Szabó család
becsületét védi.

„Mi történt a nagyvilágban”,
„Fültörő”, „Miért szép” . . .
és így tovább, aszerint, hogy
kinek mi az Érték.

Végezetül Floki-kutyus
teszi le a voksot,
kedvenc száma továbbra is:
a HIRDETŐOSZLOP!

Kúsz Jenő

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

AZ ÉRDEKELTEK HOZZÁSZÓLNAK

A lap szeptember 30-i számában egy levélíró panaszolta, hogy a Vác és Budapest között közlekedő autóbusz Dunakeszin, a Petőfi úti feltételes megállóban, esetenként nem áll meg.

A megállás, ha fel- és leszálló utas van, akkor is kötelező, ha a kocsi teljesen megtelt. E rendelkezés betartását rendszeresen ellenőrizzük, és a mulasztókat felelősségre vonjuk.

Közöljük még azt is, hogy a kocsik átcsoportosításával lehetőség nyílt a csúcsforgalmi időszakban még egy autóbusz közlekedtetésére Dunakeszi és Budapest között. Reméljük, ezzel az intézkedéssel a panaszok megszűnnek.

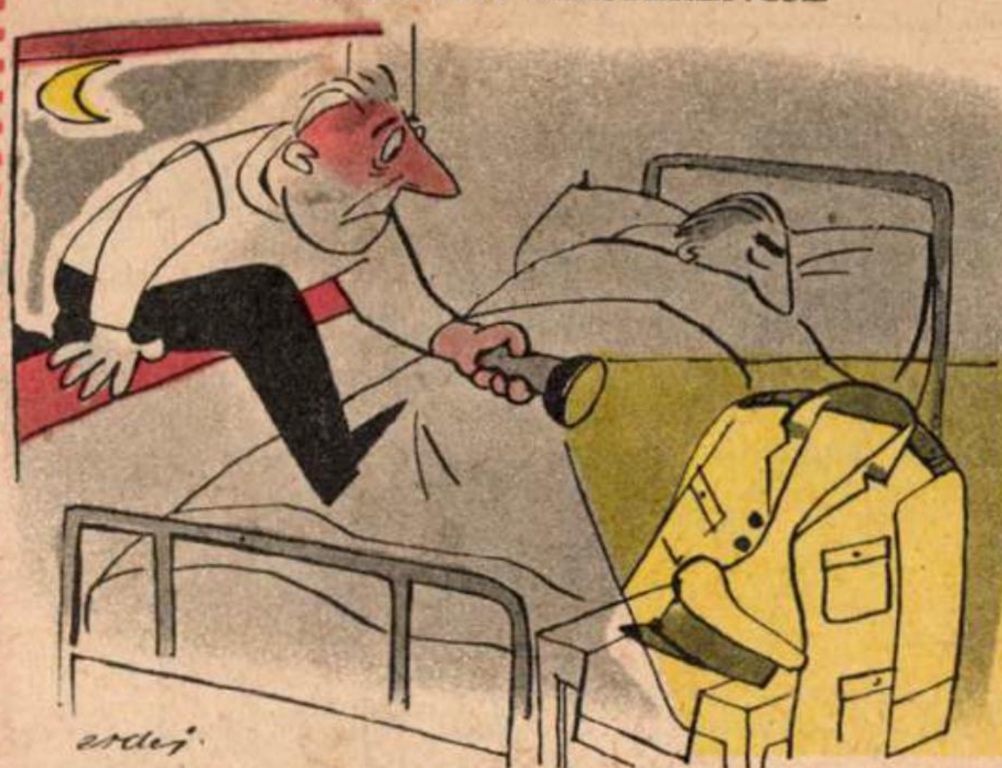
MÁVAUT
Autóbuszközlekedési
és Autóbuszjavító Vállalat

A „Hol lakom én?” címmel a lapban megjelent bírálatra közöljük: utasítottuk a Házkezelési Igazgatóságot, hogy az Anker közben a hibás utcatáblát cseréljék ki.

VI. ker. Tanács VB.
Építési és Közl. Oszt.

KINOS PILLANATOK

ABSZOLÚT BALSZERENCSE

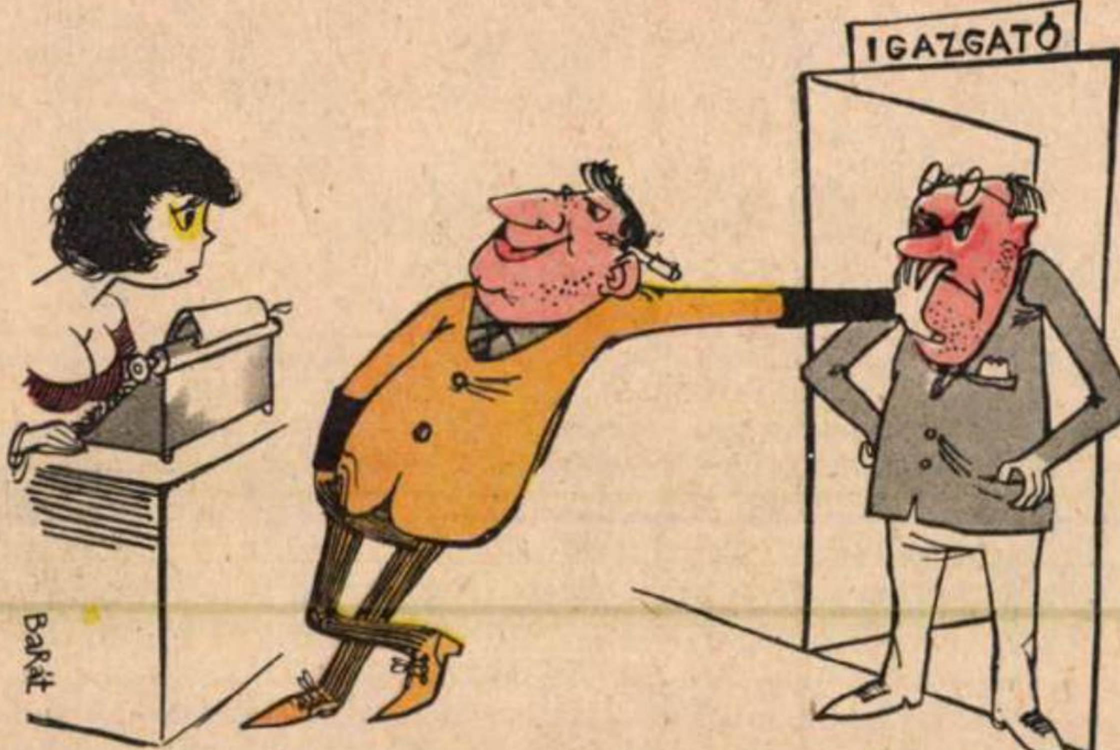
– Mit is kezdtem el itt tegnap este?

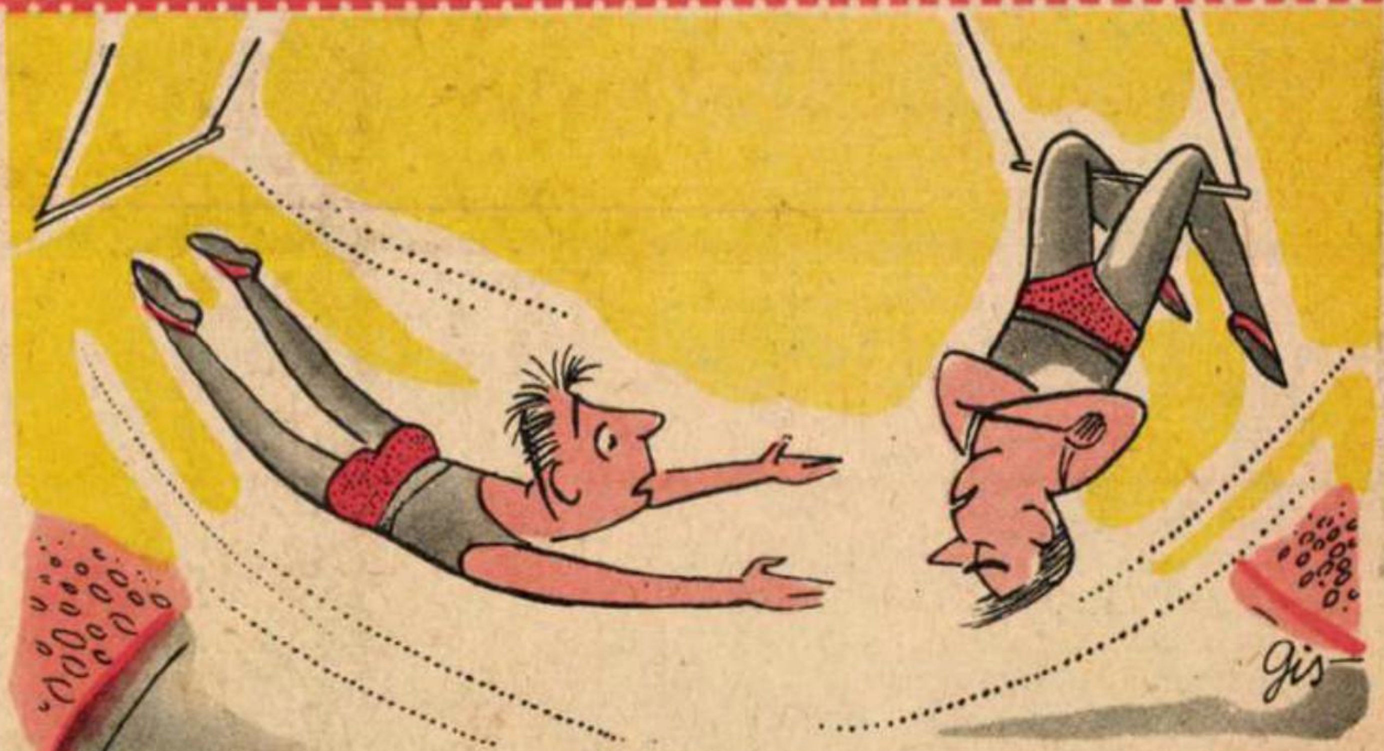
– Bocsánat, Juliska, nem nyúltam hozzá, csak kavargatom . . .

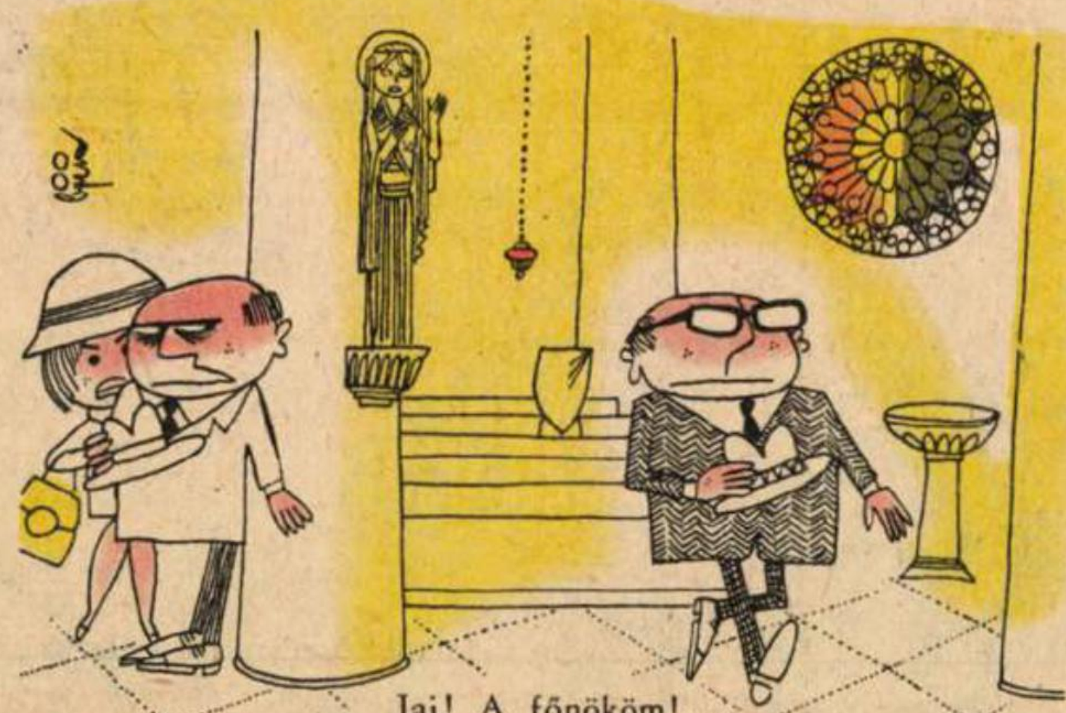
– Lehet, hogy mégse doktor?

– A főnök nem is sejti, Évike, hogy már két órája trécselek magával . . .

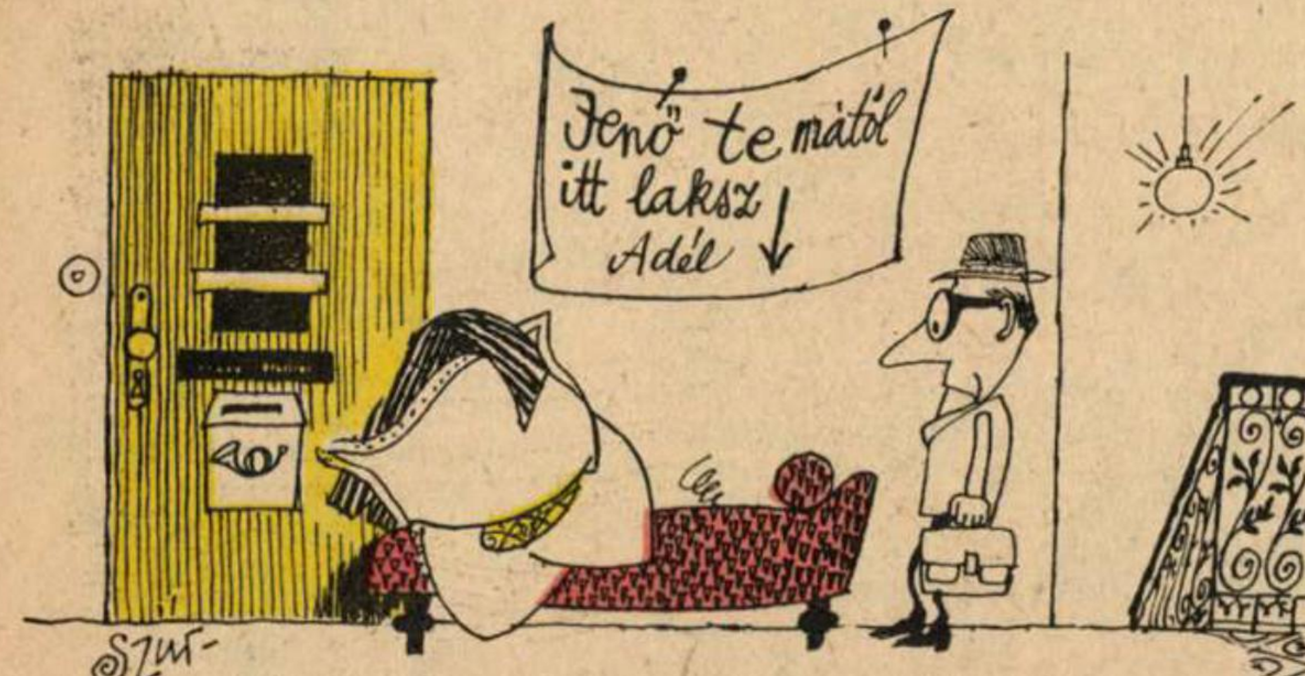
– Megmondtam, hogy veled többé nem fogok kezet . . .

Jaj! A főnököm! . . .

Kolumbusz: Te nagy ég! Hát ez nem India?

Ludas Matyi EMLÉKKÖNYVÉBE

Azon a napon történt, amikor megjavítottam a kalapácsvetés világrekordját. A 73 méter 74 centiméteres dobás természetesen nagy örömmel töltött el, és később autóvezetés közben is a világrekord járt az eszemben. Talán ez volt az oka annak, hogy nem mindig vezettem a kocsimat a legnagyobb gondossággal. Egy kanyarban a kocsim majdnem súrolta egy Opel sárhányóját. De csak majdnem, mert a fékem — az utolsó pillanatban — jól működött. Megálltunk mind a ketten. Nem történt semmi, de az Opel vezetője, egy alacsony emberke, kiugrott a volán mellől, és kocsim ablaka előtt pulykavörösen sértegetni kezdett. Elnevezett tehetségtelen kezdőnek, és annak a nézetének adott kifejezést, hogy olyanoktól, mint én, azonnal el kell venni a vezetői jogosítványt. Egyetlen szót sem szóltam, mire ő vérszemet kapott, és miközben az öklét rázta, bekiáltott hozzám: „Majd én megmutatom magának . . .”

Ezeknél a szavaknál kiszálltam a kocsiból. Eddig csak a volán mellett látott ülve, és amikor megpillantott — százkilencven centiméter magas vagyok —, elsápadt, és így fejezte be a már elkezdett mondatott: „. . . Mondom, megmutatom magának, hogy a kocsimon szerencsére még csak egy kis karcolás se látható . . .”

Zsivótzky Gyula

KRIMI-magyar módra

LÉLEGZETELÁLLÍTÓ FORGATÓKÖNYV: HAJSZA A POSTARABLÓK UTÁN, TÍZ FEJEZETBEN

1

Postafiók belülről. Az ablakok előtt hosszú sorok várakoznak. Rossz képű férfi áll az egyik sorban, sorban a negyedik. Idegesen néz jobbra-balra, társával vált néma pillantást, aki a bejárat ajtajához támaszkodva áll. Amikor a rossz arcú már csak a második a sorállásban, lopva egy női selyemharisnyát vesz ki a zsebéből és az arcára húzza. Zsebéből pisztolyt ránt elő, és így lép az ablak elé. Ebben a pillanatban azonban, mielőtt sorra kerülne, a tisztviselőnő az ablakra kiakasztja a „Zárva!" táblát, és elmegy.

2

A bandita, harisnyával a fején, a „Zárva" feliratú táblára szegezett pisztollyal bután áll, majd a harisnyával a fején társához megy. Tanakodnak. Társa egy másik ablakra mutat, ahol csak egy ember áll. A bandita odalopózik, és mikor az előtte álló ellép az ablaktól, a pisztolyt a postásnőre szegezi: – Ne próbáljon kiabálni! Adja ide az összes pénzt!

A postásnő rémülten mutat néhány bankjegyre:

– Ez az összes pénz... Én csak értékcikkeket tartok... Bélyeget, távirati blankettát, pénzes utalványt...

BANDITA: Adjon ide mindent! Gyorsan!

POSTÁSNŐ *(rémülten):* Tessék a pénz... Bélyegek... Okmánybélyeg is lehet?

BANDITA: Mindent! És mosolyogjon!

POSTÁSNŐ *(rémülten mosolyog):* Tessék! Itt van százhatvan forint is, zacskóban, húszfilléresekben... *(Átad egy csomó aprópénzes zacskót.)* – Lottószelvényt is parancsol?

BANDITA: Mindent! Gyorsan! Mi van még?

POSTÁSNŐ *(reszkető mosollyal):* A tarifakönyv... Tetszik? *(elájul)*

3

A banditák menekülnek. Az ájult postásnőt észreveszi a társa. Éleszteti.

POSTÁSNŐ *(éledni kezd):* Rablók... Banditák... Ott... *(A forgóajtó felé mutat, és ismét elájul.)*

EGY HIVATALNOK: Gyorsan a riadógombot! *(Szirénahang búg fel.)*

4

Az üldöző, jóképű, rettenthetetlen férfi, a postahivatal egyik belső szobájában ül, és éppen totózik. A szirénahangra felugrik, a banditák után veti magát.

A mellékutcában, a túlsó oldalon várakozik a bandi-

ták kocsija. A banditák egyenesen át akarnak vágni az úttesten, de egy rendőr rájuk fütyül. Erre nagy kerülővel futni kezdenek az átkelőhely felé. Most érkezik az üldöző. Ő is át akar vágni az úttesten, de rá is ráfütyül a rendőr. Erre az üldöző is szabályosan, a zebrán át rohan a túlsó oldalra.

5

A banditák beugranak a kocsijukba, és elindulnak. Az üldöző csak pár méterrel marad le. Körülnéz. Éppen arra jön egy szabad jelzésű taxi. Az üldöző integetve szalad elé, de a taxi kikerüli, és a sofőr barátságosan kikiált: „Garázsba megyek!"

A banditák kocsija szélsebesen rohan a sarokig. Sikoltanak a kerekek, amint bekanyarodik az első mellékutcán, és óriási fékcsikorgással megáll. A kocsi előtt egy szemeteskuka állja el az utat, s a szemetesek görgetik a hordókat. Egyikük még int is a banditáknak, hogy nyugi.

6

Az üldöző habozás nélkül, szélsebesen fut a legközelebbi taxiállomáshoz, de ott csak várakozók állnak: egy kofa libáskosárral, egy férfi televízióval, egy nő négy gyerekkel. Az üldöző körülnéz, és megpillantja a taxiállomásnál levő nyilvános telefonállomás falán levő hirdetést: „HA SIETŐS DOLGA VAN, RENDELJEN TAXIT! 22-22-22 – Gyors, kényelmes!" Az üldöző habozás nélkül berohan a telefonfülkébe. Előkotor egy tantuszt, bedobja. Az nagy zörgéssel kiesik alul. Ismét bedobja az érmét, mely ezúttal bent marad. Döngeti a készüléket, majd kirohan. Körülnéz. Megpillant egy trafikot, befut.

7

A szemeteskuka öt métert megy előre, a banditák autója mögötte, nagy sebességgel ugyanennyit.

Az üldöző a trafikban várakozik a telefonra, mert egy hölgy éppen beszélget a barátnőjével.

A kuka közben utat engedett a banditáknak. Szélsebesen indulnak, a sarkon fékcsikorgás: felszedett úttest, tábla jelzi: „Terelő út, csatornaépítés!" A banditák kocsija a terelő úton szélsebesen visszafelé indul, a trafiktól ötméternyire fékez: óvoda megy át előttük, keresztben az úton, az óvodások zsinóron vezetik egymást.

8

Az üldöző a trafikból megpillantja a banditák kocsiját, éppen most indul el az óvodások mögött szélsebesen, csikorognak a kerekek, amint befordul a sarkon. Az üldöző utánuk veti magát. Befordul a sarkon, és az autóbuszmegállóhoz rohan. A megállónál tábla: „A MEGÁLLÓHELY ÁTHELYEZVE A LÓ UTCA SARKÁRA!" Habozás nélkül

rohan a Ló utcához. Éppen ott áll egy autóbusz. Felugrik rá, az autóbusz azonban megáll.

KALAUZNŐ *(nyugalommal):* Addig nem indulunk amíg az az utas le nem száll, aki elöl szállt fel a kocsiba! Én ráérek!

9

A száguldó banditák a kocsi benzinórájára néznek. A mutató a nulla felé közeledik. A banditák egymásra néznek: a benzinkúthoz!

A kocsi befordul, és kifut egy térre, ahol hatszáz autó áll egyetlen benzinkút előtt. A banditák egymásra néznek, majd az első sietve egy kofferba tömi a rablott holmit, és int: Gyerünk! Kiugranak a kocsiból, és futva gyalog indulnak az autóbuszmegálló felé. Ott a tábla: „ÁTHELYEZVE A LÓ UTCA SARKÁRA!" Futva indulnak a Ló utca felé.

10

A Ló utca sarkán még mindig ott áll a busz. Mindenki idegesen kiabál, de a kalauznő hajthatatlan. – Amíg az az utas le nem száll, nem indítok!

Az autóbusz vezetője a volán mellett keresztrejtvényt fejt.

A banditák futva érkeznek, és felnyomulnak az autóbusz-

ra. Az autóbusz közepén ott szorong az üldöző, aki nyomban észreveszi a hátul szorongó banditákat. Azok is észreveszik őt. Az üldöző megpróbál utat törni feléjük, a banditák a lépcső felé menekülnek. Már-már elérik a lépcsőt, mikor az üldöző hirtelen ötlettel a csengőhöz nyúl és megnyomja.

A kocsivezető a jelzésre tettre készen leteszi a keresztrejtvényt, és megnyomja az ajtózáró gombokat.

KALAUZNŐ *(hisztérikusan):* Ki merészelte megnyomni a csengőt? Mit csinált?!

ÜLDÖZŐ *(diadalmasan):* Mit csináltam? Elcsíptem a gazfickókat!

A két bandita beszorulva ott lóg az autóbusz hátsó ajtajában, a becsapódott ajtó szorosan tartja őket a lábuknál fogva.

(Diadalmas filmzene)

Somogyi Pál

Kedves Ludas!

A napokban egy idősebb barátommal utaztam a villamoson. Barátom szóba elegyedett egy pöttömnyi kisfiúval, s ennek során az alábbi párbeszéd zajlott le közöttük:

– Iskolából jössz, kisfiam?

– Igen, bácsi, kérem.

– És mondd, szeretsz iskolába járni, kisfiam?

– Az attól függ, bácsi, kérem. Néha igen, néha nem.

– És mikor nem szeretsz iskolába járni, kisfiam?

– Amikor nincs szünet, bácsi, kérem.

Zombori Lajos
Bp. IX., Üllői-út 55.

Nyelvünkben sok a fölöslegesen használt idegen szó. Ilyen például a „fülklipsz" is, melynek pótlására ajánlom a c i m p a l o m szót.

Dr. Cs. L.
Bp. XIV., Ilka utca

Csatoltan küldöm kis versemet, tessék szíves leközölni.

Nem kell nekem gépkocsi,
Legyen luxus vagy kicsi.
Busszal járok,
Ha tél vagyon, avagy nyár,
Ha jót akarsz,
Gyere velem, hapsikám.
Nem pucolok, nem cserélek kereket,
Autósokon sokszor jókat nevetek,
Forintomért sofőröm van és autóm,
Előttem még ki is nyitják az ajtót.
Úrnak érzem a forintért magamat,
Néha ugyan letiporják lábamat,
Sőt, úgy érzem, kinyomják a belemet,
Édes buszom, minden együtt nem lehet.

Uhr Viktória
Tatabánya

Olvastam a Dunántúli Naplóban, hogy halakat telepítettek a Pécsi-tóba: május 20-án 25 tejes és 15 ikrás, összesen 40 anyahalat helyeztek ki. Ehhez csak azt szeretném megjegyezni, hogy ha a tejes halakból anyákat tudnak nevelni, megérdemlik a Nobel-díjat.

I. L.
Hidas

Olvastam a Népszabadságban, hogy a véméndi termelőszövetkezet anyakocája augusztusban 11 malacot fialt, majd pontosan negyven napra rá újabb 15-öt.

Pesten élő öreg asszony vagyok, de eddig úgy tudtam, hogy a disznó vemhességi ideje négy hónap. A véméndi csodakocát prémiumban kellene részesíteni.

Dr. Radó Gyuláné
Bp. VI., Gorkij fasor 24.

Több lapban is olvastam, hogy megindult a g y e r m e k k o n z e r v gyártás. Azt hiszem, minden jó érzésű ember tiltakozik ez ellen. Népszaporulatunk úgyis olyan alacsony, hogy gyermekeinket erre a célra felhasználnunk nem szabad, importgyermekek beszerzésére pedig nincs elég devizánk. Nem lehetne jobb elnevezést találni az újfajta konzervnek?

Egy aggódó apa

Kitaláltam egy viccet, beküldöm a Ludasnak, hátha leközlik.

Pétert az iskolában megkérdezi a tanár úr, hogy miért nevezik az orbáncot orbáncnak. Péter így felel: „Azért, mert az orrot bánca."

Menyhárt István
II. oszt. tan. Eger.

JELENTÉS HOBBY-ÜGYBEN

„. . . nők hobbyját írja meg egy férfi!" – így fejezte be versét K. Tóth Lenke a Ludasban nemrégiben. A kihívást férfiolvasóink elfogadták, s közel ötven verset kaptunk, melyek a női hobbyk lajstromát tartalmazzák. A versek túlságosan hosszúak, és más szempontból sem felelnek meg a közlés feltételeinek, de azt meg kell hagyni, hogy őszinte indulat fűti valamennyit. Mutatóba itt adjuk R. Gy. (Bakonycserje) válaszversének kezdetét:

Amit rólunk K. Tóth Lenke mondott,
Nem okozott sok sértést és gondot,
Hisz a férjek hobbyja mind hasznos,
Haszontalan indokolni azt most.

De akinek hobbyja a gúnyvers,
Hol finoman csipkelődő, hol nyers,
Hol pediglen az, hogy egyre másra
Húzzon ártatlan férjeket nyársra,

Annak válaszul én is csak rímben
Üzenem, hogy . . . — de előbb az ingem
Gombolom ki (majd a guta üt meg!),
Mert nagyon fáj az a rémes ütleg,
Mit Lencike foci-ügyben pedzett
Sértve lőn itt már az egész nemzet . . .

◆

Pompás és újszerű hirdetést olvastunk a Petőfi Népe mai számában. Íme:

> **Bármilyen típusú gépkocsiját szakszerűen javítja,**
> **külső-belső**
> **S Z E R V I Z E L É S É T**
> **előzetes bejelentés alapján azonnalra vállalja a Kecskeméti Vegyesipari Vállalat autójavító részlege.**

N. J. tanár
Kecskemét

Furcsa dolgot olvastam S. Zweig Stuart Mária című regényében (3. kiadás, Gondolat, 1965) a 327. oldalon. Ezt:

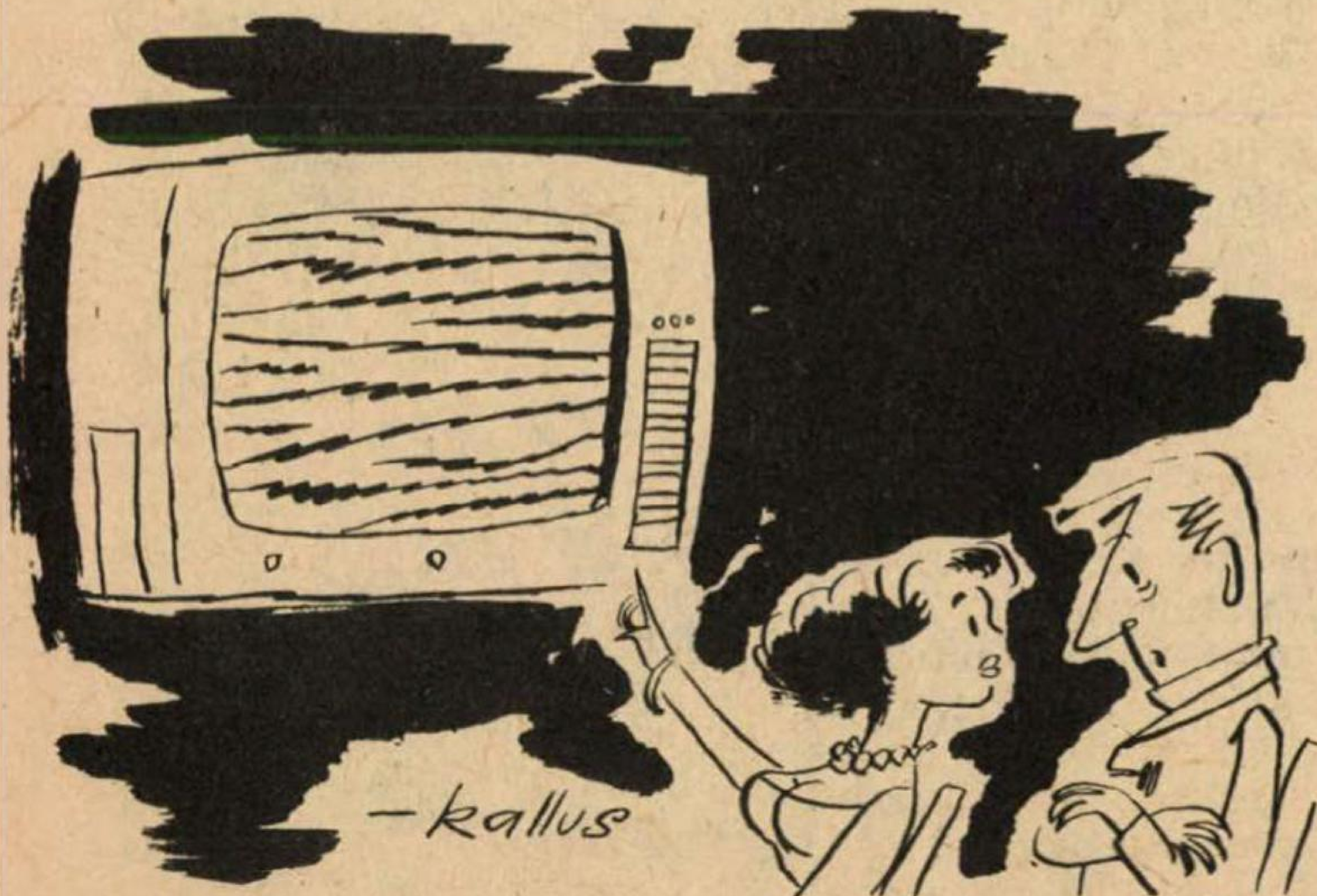
„Erzsébet királynő sohasem gondolt Stuart Mária kivégeztetésére, bárha tanácsadói ezt naponta sugdosták is ölébe."

G. Gy.
Bp. II., Vérhalom tér

egyre többen küldenek kéziratot olyanok, akik — saját bevallásuk szerint — legalább a nevüket óhajtják nyomtatásban látni. Ezért kénytelenek vagyunk visszatérni régebbi módszerünkhöz: minden beküldött írást elolvasunk, és levélben értesítjük azokat, akik közölhető, vagy legalábbis tehetségre valló írást küldtek. A nem közölhető írásokat (rajzokat) nem őrizzük meg, de készséggel visszaküldjük azoknak, akik megcímzett válaszborítékot mellékelnek.

„A tévé a világot otthonába viszi"

– Ez milyen világrész, fiacskám? –

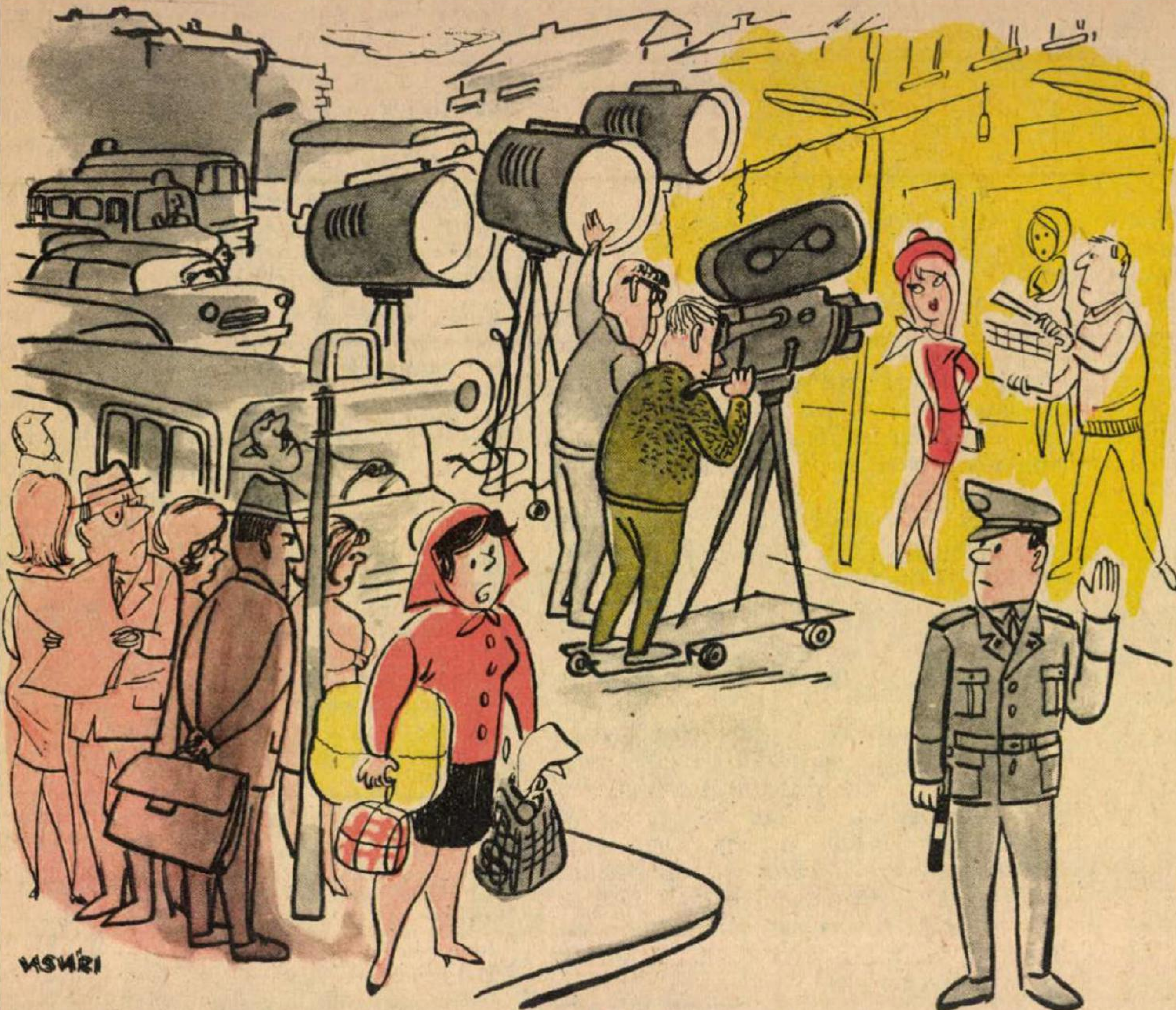
Szombat délután

– Igazgató úr, a minisztériumból keresik!

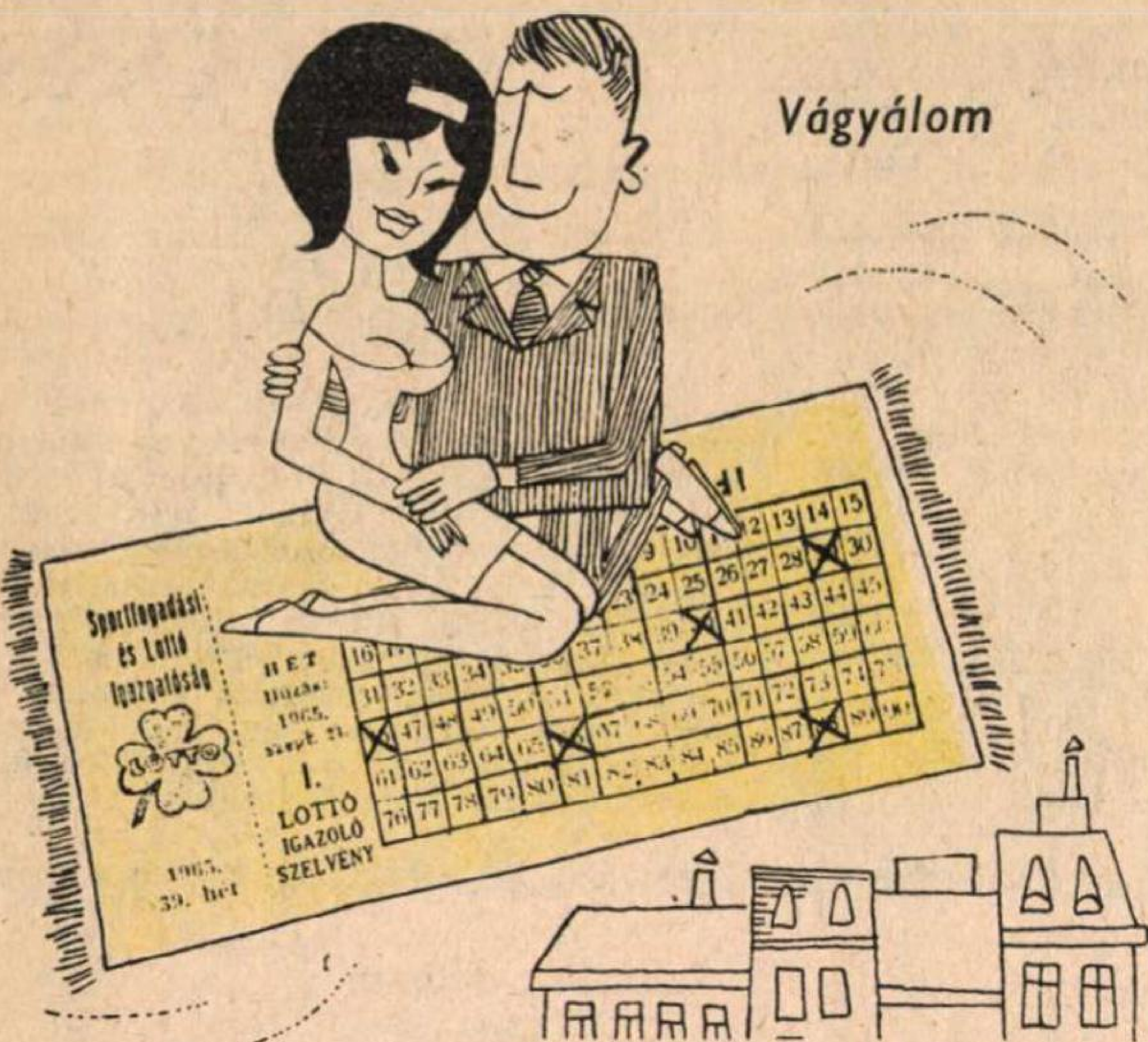
Filmfelvétel az utcán

Vasvári Anna rajza

– És tessék mondani, érdemes ezért a filmért annyi időre leállítani a forgalmat?

Vágyálom

Az első randevú

– Ne törődjék azzal, asszonyom, hogy a kutyájának nem vagyok elég rokonszenves! Majd később megszeret . . .

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

BŰN ÉS BŰNHŐDÉS

Egy üveg italt vásároltam a Tanács körút 8. szám alatti miniatűr-Közértben. Miután kifizettem a 42 forintot (a plusz üveggel), az eladó csipetnyi papirost terített a palack nyaka köré.

— Nem volna szíves becsomagolni? Nincs se szatyrom, se aktatáskám, nem szeretném így cipelni — kérleltem.

Szigorú megrovásban részesültem:

— Ezt nem szabad becsomagolni!

— És vajon miért?

— Becsomagolni? Ez bűn!

Több vevő nevetett, én ragaszkodtam némi csomagoláshoz, mire az alkalmazott egy darab durva papirossal befedte az üveg meztelenségének egy részét.

— Bűn ez, kérem — ismételte.

Nem volt mit tennem, egy nálam levő reggeli újságba csavartam be az árut. Ezúton kérek feloldást a Csomagolástechnikai Intézettől: bűnöztem, és félek az elkárhozástól.

(a)

Orvosi javallatok

Szür-Szabó József rajzai

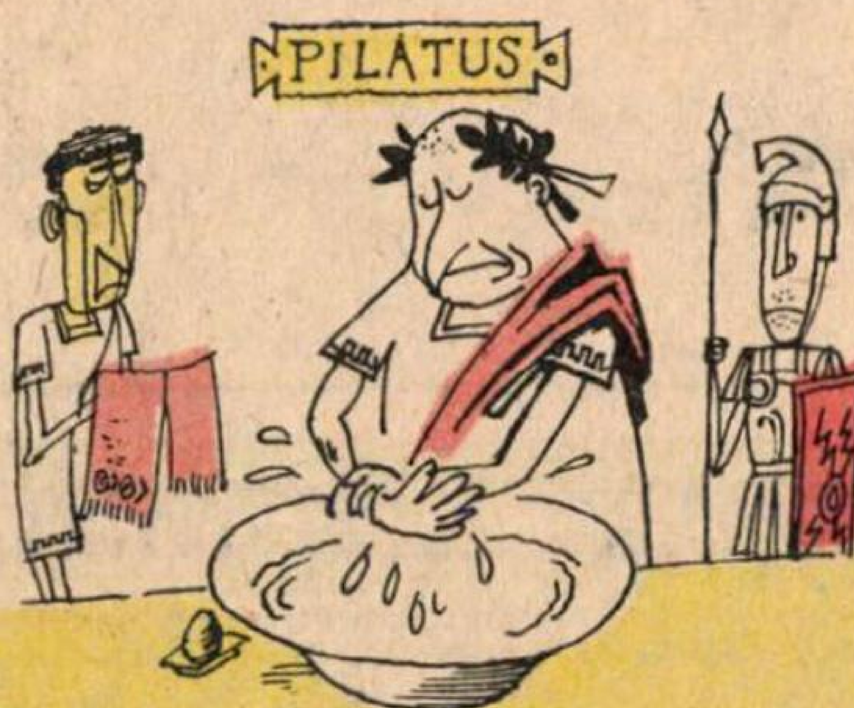
Együnk friss gyümölcsöt

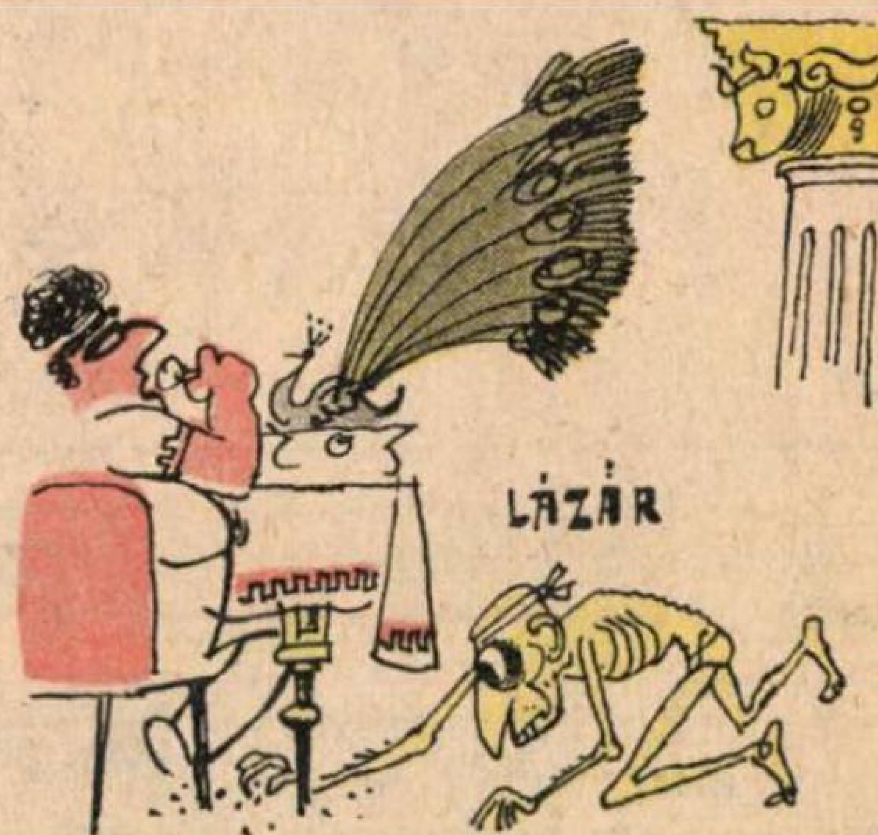
Törődjünk a hőmérséklet-változással

Kerüljük az izgalmakat

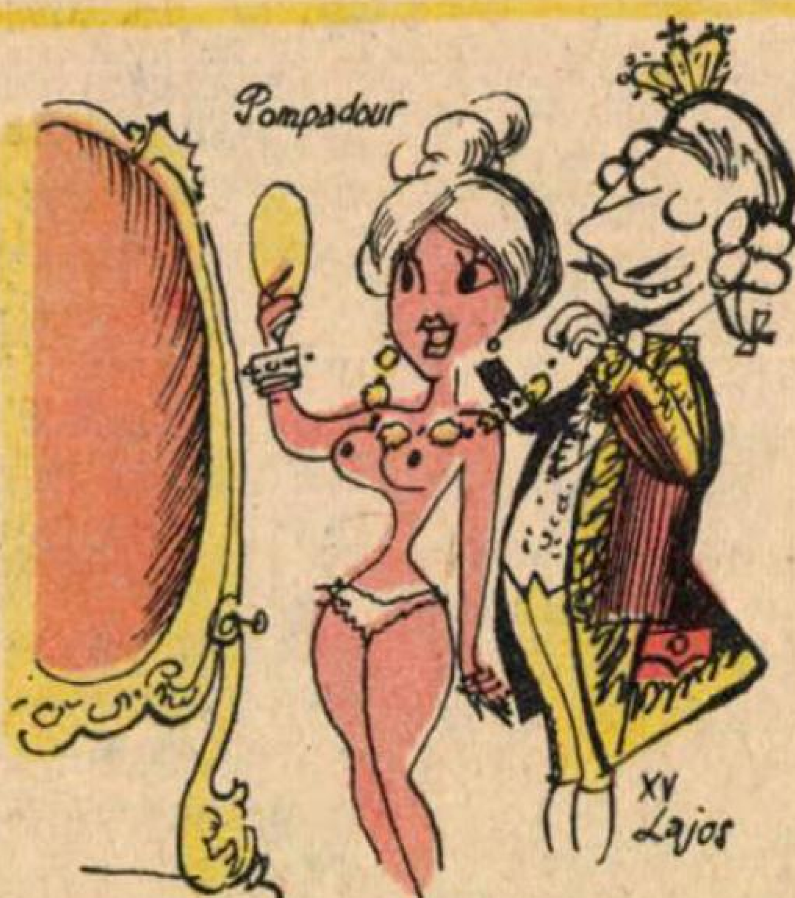
Mossunk kezet

Táplálkozzunk mértékletesen

Sokat sétáljunk

Öltözködjünk helyesen

Kikapcsolódást!

SZ-

EGÉR-SORS

Az ember szíve megreped,
Nem emlegetek közhelyet:
Saját szememmel láttam őt,
Szegény, szegény kis özvegyet.

Egy csöndes, szürke kis egér,
Ki földalatti lukban él,
Mert luk az kérem, nem lakás –
És semmi többet nem remél.

A föld alatt él, amint mondtam,
A föld alatt, mint egy keszonban.
Csapás csapásra éri őt:
Két férjet vesztett egy szezonban.

Az egyik, kit kalandvágy hajtott,
Szalonnát lopott és sajtot.
Egérfogóba így kerülve
A rács mögött jaj, meg is halt ott.

A másik csapodárrá vált
Es egérutat nem talált,
Ezért szerelmi bánatában
A macska elé veté magát.

Szegény özvegy könnye pereg,
Gondja, baja van egy sereg,
Gebines italboltjában
Itatja az egereket.

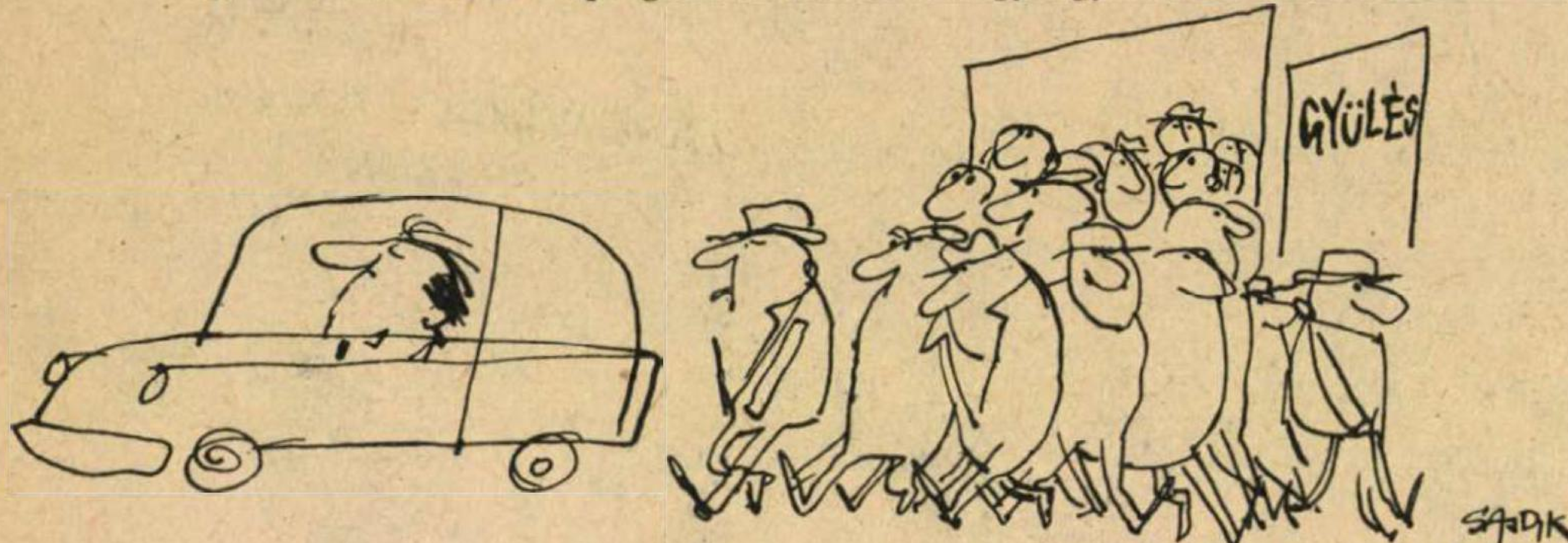
Szőnyi Zoltán

Elmélet és gyakorlat

Sajdik Ferenc rajza

– Elég volt azokból a kispolgári nézetekből, hogy egyetlen cél az autó!

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

KÉT KIS ÜGY

1.

H. Gábor komlói olvasónk panaszolja, hogy a pécsi ágynemű-boltban csak úgy kaphat valaki tollat, ha zsákot és papírt visz magával és segít az eladónak a toll kimérésében. Utána a szegény vevő — aki általában utcai ruhában megy vásárolni, — nem győz tollászkodni. Felteszi a kérdést: miért nem lehet a tollat 1, 2, 5 és 10 kilós tételekben, nylonzsákban vagy celofánablakos papírzsákban forgalmazni?

Az olvasónk által tollhegyre szúrt visszásságokat a toll-ügyben illetékesek figyelmébe ajánljuk.

2.

Több olvasónk kérdezte: miért díszeleg a háromforintos, korábban félbarnának ismert kenyéren „Fehér kenyér" felirat? Utánajártunk, s megtudtuk, hogy a jelenlegi sütőipari szabványok szerint két fajta kenyér ismeretes: a „Finom fehér" (kilója 3,60) és a „Fehér" (kilója 3 forint).

A cédula tehát stimmel. A szín és a minőség nem mindig . . .

FÚRJUNK rá EMBEREK!

A Megyei Kút- és Csatornaművek kútfúró brigádjának már nagy gyakorlata volt a fúrásban, amikor egy szép nyári reggelen így szólt az igazgató a brigádvezetőnek:

– Pipiském, kapacitás van Nyársfaluban. Százharminc méter szerződés, vízréteg hetven-nyolcvan körül. Szóval valószínűleg ráfúrást lehet eszközölni. – Hamiskásan elmosolyodott. – Egy kis premcsi!

– Az heles! – csettintett Pipiske Dezső a bal szájszögletével. Mindig így fejezte ki elégedettségét. – Akkor most tüstént kivánszorgunk a derék nyársfalusiakhoz.

– Persze. Mindjárt hozzákezdhetnek. Teljesen rendben van a dolog, maga a tanácselnök írta a megrendelést.

– Jó. Majd tiszteletünket tesszük nála.

Elköszönt. Összeszedte az embereit, fölrakodtak egy teherautóra. Útban Nyársfalu felé elmondta fúrótársainak, miről van szó, és hozzátette:

– Hetven-nyolcvan méter körül állítólag kavicsféleségek rejtőzködnek, homokkal körítve, aztán ott vízre is lehet számítani. De ki hisz ilyen mende-mondának?

– Bizony! Ki hisz? – bólintott Kapros Jenő, a segédmester. A másik két embernek ugyanez volt a véleménye. Megérkezvén a szóban forgó faluba, ahol kapacitás van mélyfuratú kút készítésére, Pipiske brigádvezető bement a tanácshoz. Az elnökkel és a titkárral hármasban kijelölték a kút helyét a faluérképen, aztán lerakodott a brigád, és kellő előkészületek után megkezdte a fúrást. A falubeliek fölfigyeltek a dologra, és kérdezgették egymástól:

– Mi lesz ott?

– Fúrnak. Artézi kutat.

– Az jó. Csak fúrjanak.

Zökkenő és megtorpanás nélkül haladt a munka. Még akkor is, amikor elérték a hetvenedik métert, majd a nyolcvanadikat, és a felszínre került talajmintából nyilvánvalóan kitűnt, hogy a vízzáró réteg megtaláltatott, és meg is állhatnának Pipiskéék, mert itt a víz.

– Kompresszorozás nincs, tehát vízfeltörés sincs, ráfúrunk, emberek! – mondta, és lelkesen ráfúrtak a nyolcvan méterre még ötvenet. Szóval lefúrtak a szerződés legaljáig. Akkor bement a brigádvezető a tanácselnökhöz.

– Nincs víz. Fúrdogáljunk tovább, vagy abbahagyjuk?

– Az nem lehet, hogy nincs! Hiszen az Országos Földtani Főigazgatóságtól kérdeztük meg, milyen mélységben húzódik ezen a vidéken a vízzáró réteg. Azt a választ kaptuk: az első réteg 70 és 90 méter között van. Csupán a biztonság kedvéért kötöttünk szerződést 130 méter fúrására.

– Befaragtak maguk a főigazgatósággal – mondta a brigádvezető sajnálkozó hangon. – Azok se látnak a föld alá. Szóval tovább kellene fúrni. Költséges, de más mód nincs.

– Hát jó. Kérünk egy kis pénzt a megyei tanácstól.

Százezer forintot kértek, a biztonság kedvéért. Megkapták. Értesülvén erről Pipiske Dezső brigádja, a 130 méterre ráfúrt még százat. Vizet nem talált. Ez már gyanús volt: szakértői véleményt kért a községi tanács. Néhány nap múlva kiderítették, hogy 80 és 90 méter között remek kavicsréteg húzódik, s benne kristálytiszta víz. Amikor kompresszorral megszívatták azt a részt, kiszedették egy darabon a homokot, már csak a kút tetejét kellett elkészíteni. A brigádvezető csóválta a fejét.

– Nahát, ilyent még nem is láttam – csodálkozott. – Te láttál, Jenő?

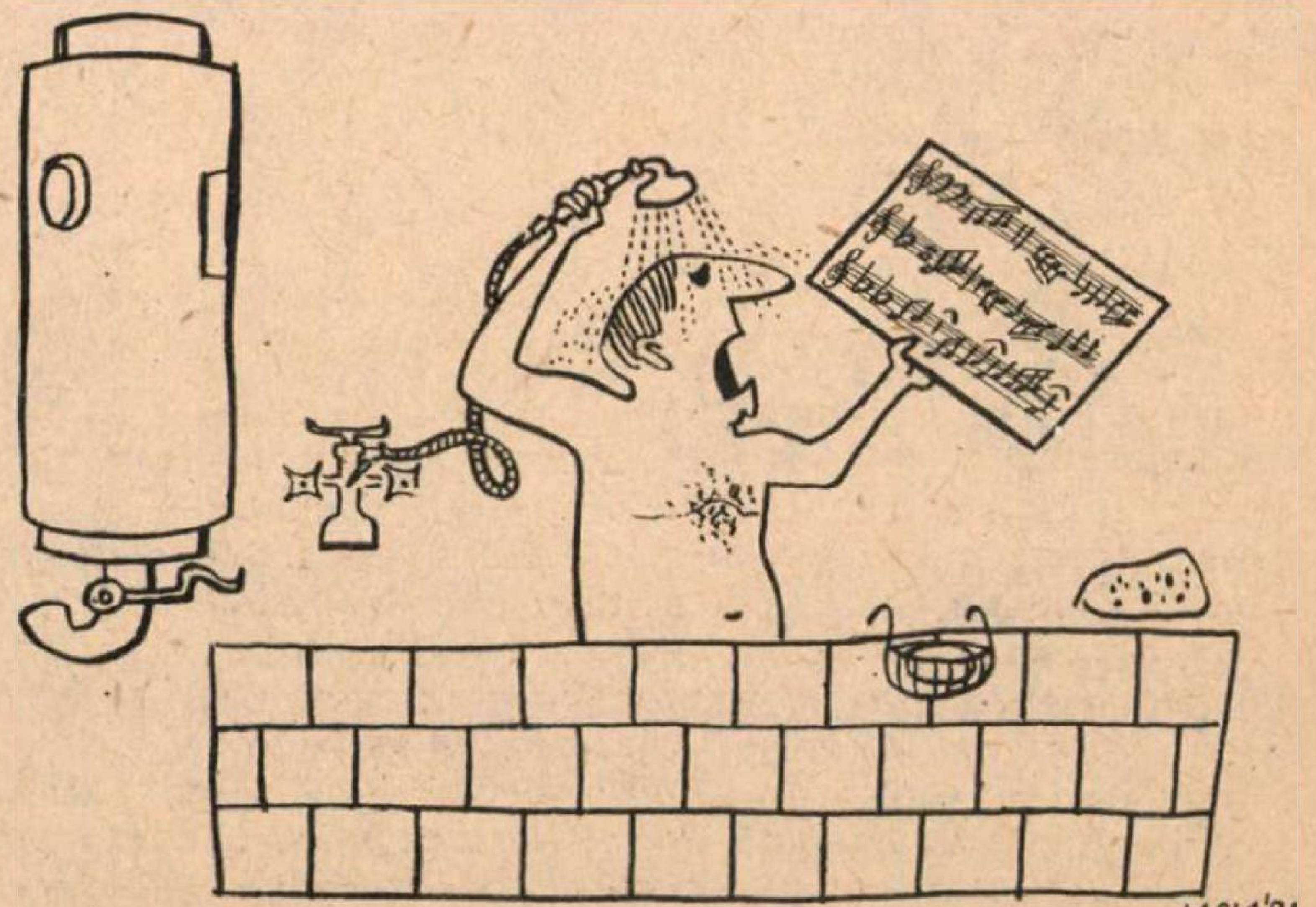
– Soha az életben!

A szakértő elment, és néhány nap múlva elmentek a faluból a fúrók is. Megkezdődött a vita a tanács meg a vállalat között. Végül döntőbizottság elé került az ügy, és a vállalat kénytelen volt visszaadni a 100 000 forint egy részét.

Pipiskéék mégis kaptak prémiumot. A vállalat féléves tervének teljesítéséhez ugyanis éppen a nyársfalui ráfúrás kellett.

Gemenczi József

Muzikalitás

Sikerült!

– Halló, drágám! Mégis én lettem a főosztályvezető!

ELLESETT PÁRBESZÉD

– És?
– Akkor az orvos zsebébe csúsztattam egy pénzes borítékot.
– Elvette?
– Nem. Visszaadta. Azt mondta, ő hivatástudatból gyógyított meg. Ez a kötelessége.
– És?
– Akkor diszkréten az asztalán felejtettem a borítékot.
– Elvette?
– Visszaadta. Azt mondta, ne is kísérletezzem ilyesmivel.
– És meggyógyította önt?
– Persze. Azóta is makkegészséges vagyok. De többé nem megyek ahhoz az orvoshoz. Nincs bizalmam hozzá.

(galambos)

MEGKÉRDEZTÜK MUNKATÁRSAINKAT:

Mire költenék az utolsó tizesüket?

Vennék rajta negyven deka zselét. Kizárt dolog, hogy ne jusson eszembe valami pénzszerzési tipp, amíg ennyi cukorkát elszopogatok.

D. F.

Lefogadnám vele az MTK bajnokságát.

F. L.

Előleget adnék az OTP-nak egy kétszoba-hallos öröklakásra.

F. Gy.

Taxiba vágnám magam, és rohannék Budára a barátomhoz, aki mindig ki szokott segíteni egy százassal, ha bajban vagyok.

(f—p)

Társasutazáson vennék részt Pesthidegkút és Rottenbiller utca között. A fennmaradt összeget kiadnám uzsorakamatra.

G. Sz.

Nem tudom, más hogyan van vele, de én valahogy mindig, mindenre az utolsó tízesemet adom ki.

K. A.

Nem költeném el, mert egészen másképp beszél az ember, ha pénz van a zsebében.

M. Gy.

Vennék három lottószelvényt, és a megmaradt tíz fillért gondosan beosztanám addig, amíg nyerek.

P. L.

Nem tudom, mert már csak egy ötösöm van.

R. B.

Megvárnám vele a legközelebbi árleszállítást.

S. A.

Még nem tudom, de 48 órán belül úgyis ki fog derülni.

S. P.

Életemben először végre kimennék a lóversenyre. Pénzzel a zsebemben sose volt bátorságom.

(t.)

MIÉRT JÁRUNK MOZIBA?

Világot járt hazánkfiai mesélik, hogy külföldön konganak a mozik az ürességtől. Ezzel szemben nálunk olykor lovasrendőr tart rendet a jegyért igyekvők között. Némi töprengés után rájöttem, hogy mitől van ez a különbség.

Attól van, hogy annak a szegény kinti nézőnek csak egyszerűen levetítik a filmet, és azzal el van intézve. Ezzel szemben minálunk mennyi a játékos, kedves ötlet, frappáns, ötletes megoldás a nézők szórakoztatására! Hiába, ezzel alaposan megelőztük a külföldet. Elsőnek talán a Filmmúzeumról néhány szót. Itt vezették be azt a kacagtató megoldást, hogy aki a bal oldalon megy be, az a jobb oldalon van.

Így a film első fele a „Miért ül más a székecskémben?” kezdetű népi játékkal megy el. Ugyanitt rendszeresítették a roppant népszerű ún. zsákbamacska-módszert. Ezt úgy szokták játszani, hogy meghirdetik pl. az „Éjjeli kéjhörgés” című szupermonstre filmóriást, Lorennal, Bardot-val a főszerepben, majd midőn a nézők már széttépték egymást a jegyekért, akkor bejelentik, hogy apróbb műszaki hiba miatt a „Jaj de unom magamat” c. megrázó magyar film kerül helyette vetítésre.

Egyéb mozikban tapasztalható remek megoldás az is, hogy az a bizonyos, kisméretű helyiség a kötélkordon mögött helyezkedik el. Így használatbavételét mindenkor legalább félórás üdítő csevegés és fényképes tisztiorvosi igazolás felmutatása előzi meg.

Aztán a jobbnál is jobb szellőztetési megoldások, csekélység. Gondoljunk csak arra az élethű oroszlánszagra, amit egyikmásik moziban kapunk a film mellé, méghozzá teljesen ingyen.

Szentül hiszem, hogy a drámai csúcsjelenet feloldásához is végképp csak nálunk értenek. Mikor az izgalomtól már mindenkinek gombóc van a torkában, akkor szét kell húzni a függönyöket és be

kell üvölteni, hogy: „Erre csak a ruhatárba!”

Na és a ruhatár, ha már egyszer szóba került, itt, azt hiszem, végképp verhetetlenek vagyunk. Nem kevés azon filmszínházaink száma, hol háromszor kell körberamlani, míg az ember a ruhatárhoz ér, ahol is az érkezőknek nekiesve vív izgalmas, kalandos harcot a kabátjáért.

És idén is milyen edzett, spártai nemzedék növekedett fel a margitszigeti szabadtéri mozi ülésein! Tavaly még göcsörtösre tömött párnákon üldögélve lestük a vásznat, az idén már bevonták azokat is. Így aztán szőrén ültük meg a rácsos székeket, ez való Attila dicső unokáinak, nem az e[illegible]eda rugó!

Száz szónak is egy a vége, törődni kell avval a nézővel, és akkor rohan a moziba, mint az őrült.

G. Szabó Judit

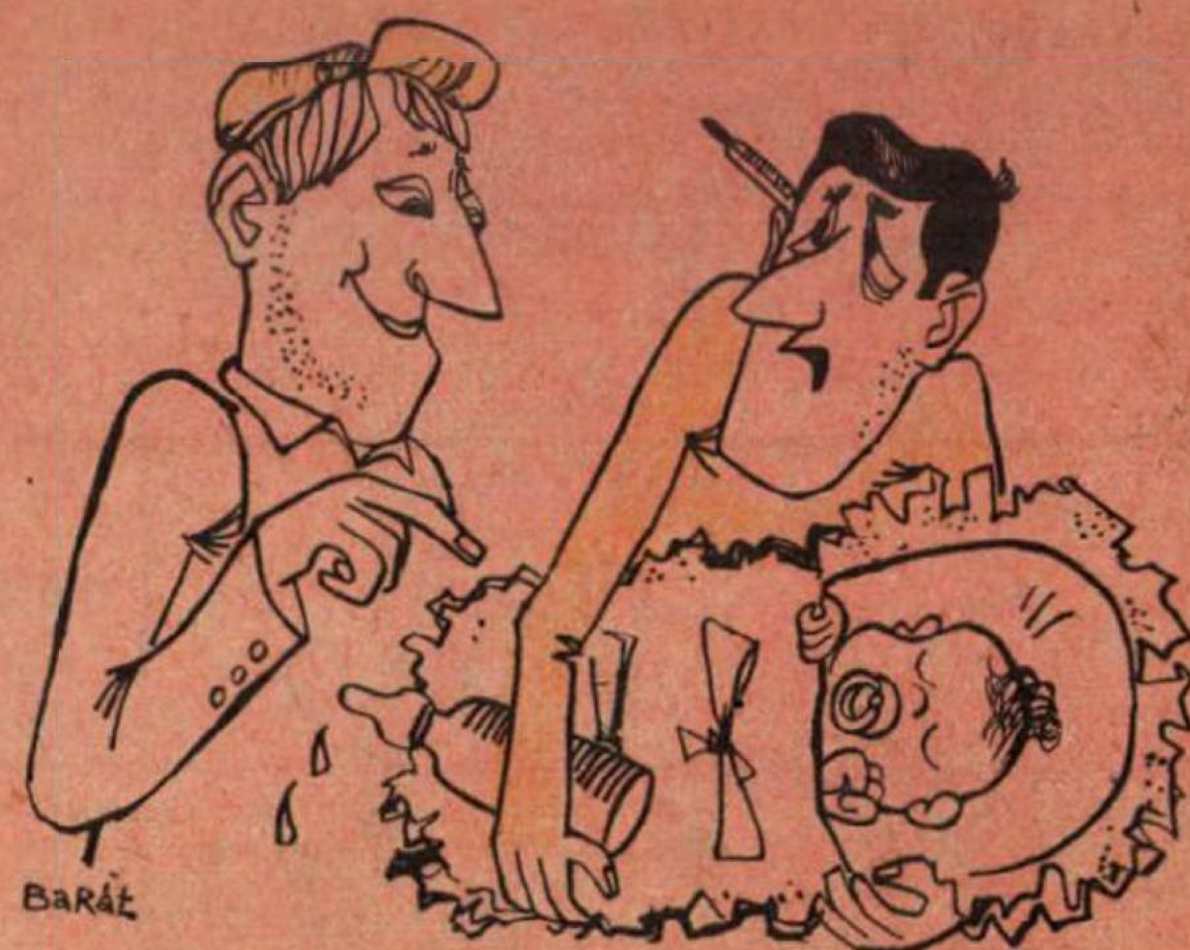
Bizalmatlanság

– Akkor is feljönnél hozzám, ha nem lenne csokim?

Szakbarbár

– Na, milyen a gyereked?
– Nem tudom, ez még csak a prototípus.

A nyolcéves Bélának súlyos afférja támadt a tanító nénivel az iskolában. A pedagógus pirongatására a gyerek dühösen odavágta:

— Menjen a fenébe!

A türelmes tanító néni nyelt egyet, és másnapra behívatta a lurkó édesanyját.

— Képzelje! A gyerek azt mondta nekem, hogy menjek a fenébe!

A fiatal mama megsimogatta a tanító nénit, és kedvesen kérlelte:

— Ne tessék ezt komolyan venni a gyerektől! Ez a szavajárása.

*

Reklámképek hirdetik a Rákóczi úti mozi előtt a műsoron levő filmet. Valaki — talán láthatta a filmet — ráírta a hirdető táblára:

— Három éven felülieknek ajánlott.

*

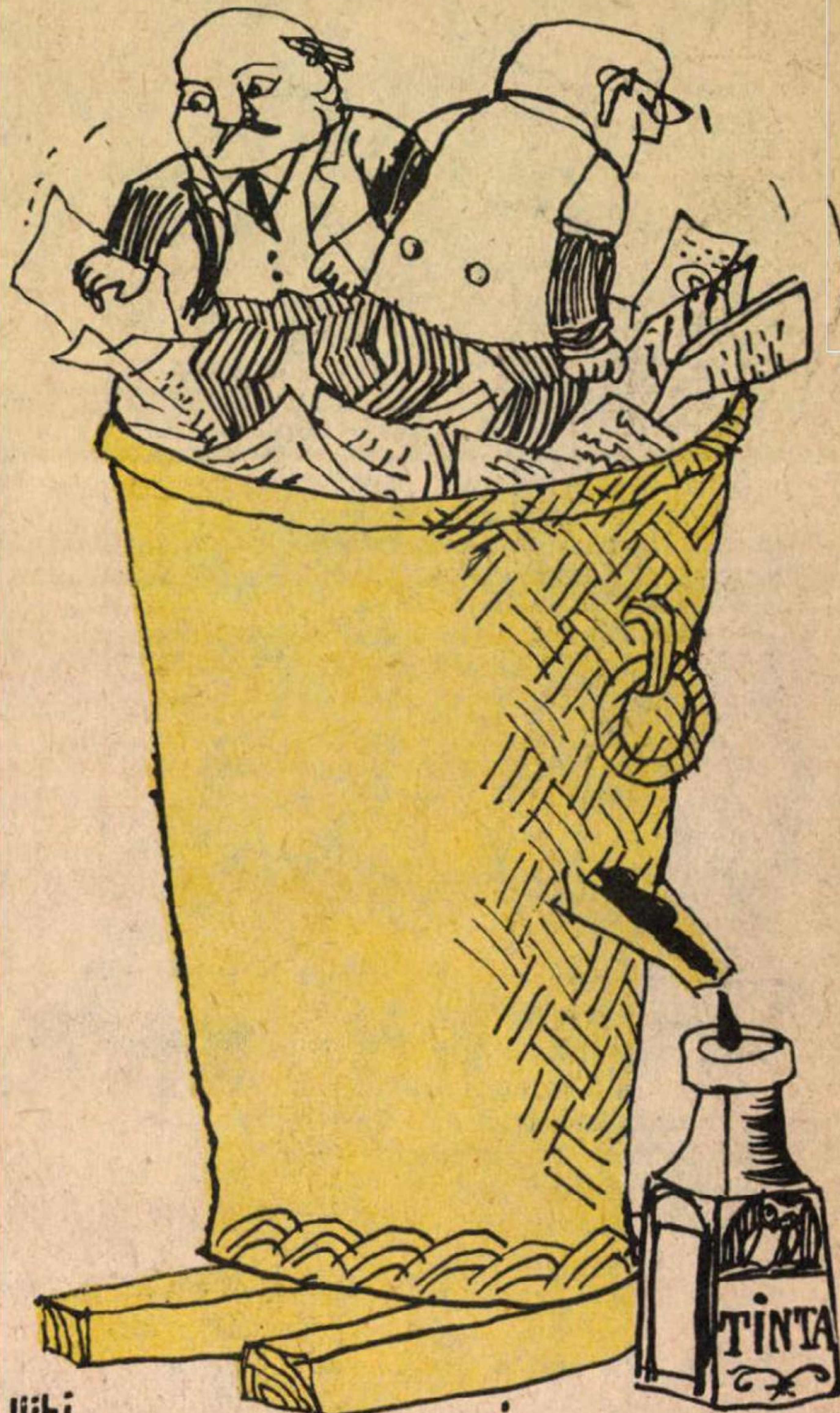
Johnson elnöknek, mint az amerikai hadsereg főparancsnokának, jogában állt volna a katonai kórházban napi egy dollár ápolási díjat fizetni. De ezt nem vette igénybe, és vállalta a napi negyvendolláros teljes díjösszeget. Behozta egy részét annak a másfél milliárd dollárnak, amit megszavaztatott a vietnami háború folytatására.

(s.)

BÉRPLAFON

Szüret a bürokráciában

HA BRAHMS ÉLNE...

Ha Johannes Brahms, a múlt század jelentős zeneszerzője élne, bizonyára büszkén venné tudomásul, hogy egy New York-i árverésen az egyik levele 140 dollárért cserélt gazdát. Ez a vételár csak 110 dollárral kisebb annál az összegnél, amelyért egy hangversenyműsort adtak el, pedig azon nem egy, hanem négy saját kezű aláírás szerepelt. A Beatles-együttes négy tagjának kézjegye.

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. – Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100. *142–220 – 65.6425 – Kossuth Nyomda, Budapest – Terjeszti a Posta Központi Hírlapiroda. Tel.: 180–850.
INDEX: 25504